

**BELANGRIJK Deze tekst mag gratis gelezen, gedownload en vermenigvuldigd worden.
Wie deze komedie wil opvoeren dient contact op te nemen met SABAM.**

KOOKMOEDERS

Komedie in 2 bedrijven

Van Hilda Vleugels

Voor 4 dames, 3 heren, 1 kind (jongen)

DECOR

Interieur van kooktent op kamp van jeugdbeweging (jongens).

Achteraan: de kookruimte. Enkele primitieve tafels (schragen + planken) waarop gasvuren, kookpotten, kookgerief. Aan de stangen van de tent: pollepels, handdoeken enz.

Ergens een tuinslang voor watertoevoer.

Tegen een zijwand hangen pagina's met de planning.

Rechts: ijskast, diepvriezer, afwasbekken, plastic kratten, emmers, klapstoelen, EHBO-kist.

Midden: plank + schragen als werkplank.

Het zeildoek achteraan bestaat uit twee overlappende delen.

Links: in- en uitgang van de tent (tentflap)

Rechts: in- en uitgang (tentflap) naar openlucht kookplaats en koelwagen

(inspiratie voor decor:

http://www.stjan.be/sites/default/files/IMG_4266%20%28Custom%29.JPG)

PERSONAGES

ELZA: chef van de kookploeg, perfectionist, nerveus type – draagt bril

LILIANE: moeder van Jeroom, chi-chi-madame

MILENA: Poolse alleenstaande moeder (*Poolse tongval*)

GUSTA: kordate dame

JEROOM: leider van jeugdbeweging

LOUIS: klusjesman, echtgenoot van Elza

MR. HAVERMANS: ongewenste bezoeker (kleine rol)

MIKOLAY: zontje van Milena, +/- 8 jaar, vrolijk en beleefd (kleine rol)

1° BEDRIJF

1° Scène

(Suggestie voor intro: “Comme facette mammeta” – Roland van Campenhout en Wannes Van de Velde <https://www.youtube.com/watch?v=Orft5ptPyYs> .
Het is zaterdagmiddag. In plastic bakken staan broodjes klaar – afgedekt met papier. In de rechterhoek vooraan: een hoge stapel bananendozen. Elza en Gusta, in zomerse kledij (bv. shorts) met keukenschort voor - snijden prei en selder.)

ELZA: Straks arriveert de jongens en zie ons hier staan. Alleen wij twee voor een bende van 70 man.

GUSTA: Och, die twee anderen zullen er seffens wel zijn.

ELZA: Ze moesten er gisteren al zijn. En ze moesten naar de voorbereidende vergaderingen komen Maar die twee nieuwe hebben we nog niet gezien of gehoord.

GUSTA: De leiders weten immers dat met jou alles in orde komt. De hoeveelste keer ben jij nu al kookmoeder?

ELZA: Dit is de dertiende keer.

GUSTA: Voilà! Met zoveel ervaring kan er niks mis lopen. En we zitten toch op schema? Ook al zijn er vier handen tekort.

ELZA: Ja, dat is waar. Ik maak me weer te druk.

GUSTA: Dan is het tijd voor koffie! *(zet koffie)*

ELZA: Ja maar de uien moeten nog gesneden worden. *(bergt soepgroenten op)*

GUSTA: Laat die nieuwe kookmoeders dat maar doen.

ELZA: Wel ja. Dan ze kunnen direct beginnen wenen. Dat zal ze leren van zo laat te komen.

GUSTA: Ze zullen geen traan laten. Ik heb de uien in de ijskast gelegd. Koude uien laten minder zwavel vrij. Als je ze dan met een schep mes snijdt, komt er nog minder zwavel vrij. En geen zwavel, geen tranen.

ELZA: In keukenweetjes ben jij toch een krak, eh Gusta? *(bukt zich om krat op te pakken)*

GUSTA: Tja. Mijn kinderen noemen me niet voor niks: "Ma MacGyver".
(Louis op. Slordig, ongeschoren. Klopt op Elza's achterwerk.)

ELZA: *(schrikt)* Louis!

LOUIS: Ja schatje, als je de bal voor de goal legt, sjet ik hem er in, eh.

ELZA: Ben je al geschoren?

LOUIS: Nee. Maar we zijn op kamp. Dat wil zeggen: dichterbij de natuur. En wat is er natuurlijker dan een vent die zich niet wast en niet scheert? Dat is een authentieke homo sapiens, met alles er op en er aan. *(ruikt onder armen)* Zelfs een lijfgeur. *(tot Elza)* Ruik eens! Pure bosmensferomonen!

ELZA: Ga je wassen, vetzak! En trek iets proper aan.

LOUIS: Eerst drinken. Ik heb dorst.

GUSTA: Een koffietje, Louis?

LOUIS: Nee. Liever iets fris. *(neemt flesje water uit frigo)* Ik zweet me te pletter. Ik heb zojuist de wc-cabines helpen lossen. Ik snap niet waarom ze zo'n blikken "huisjes" besteld hebben. In mijn tijd maakten we een hudo: een gat in de grond, een paar planken er over, na je gevoeg een schepje zand er op en hupsakee! Alles proper afgewerkt. Maar dat mag niet meer naar het schijnt.

GUSTA: Dat klopt. Volgens de nieuwe milieuwetgeving mogen uitwerpselen en urine niet meer in de natuur terechtkomen.

ELZA: Waarom niet? Dat is toch mest?

GUSTA: Het heeft te maken met te veel nitraten in de grond, of zoiets.

LOUIS: Och, die ministers met hun stomme wetten. Straks maken ze voor onze uitwerpselen ook nog een mestactieplan. Enfin, we zijn wettelijk in orde. We hebben wc-cabines mét gratis toiletpapier en een onderhoudscontract.

ELZA: Een onderhoudscontract? Komen ze de toiletten poetsen?

LOUIS: De verhuurfirma komt de drek ophalen. Wij mogen dat niet dumpen. Nog zo'n stomme wet. De vrije natuur bestaat eigenlijk niet meer. Alles zit onder een wettelijke stolp. En voor wat daar niet onder zit, hebben ze de GAS-boetes uitgevonden.

GUSTA: *(lachend)* Ja, dat is waar. Er is zelfs een wet voor geuroverlast.

ELZA: *(tot Louis)* Hoor je dat! Ga je wassen!

LOUIS: Me niet pushen, eh schatje! Ik ga eerst de tuinslang ingraven. Daarna ga ik me wassen. *(guitig tot Elza)* Tenzij mijn mannelijk geur iets teweeg brengt? De leiderstent is vrij. We kunnen er nog eventjes van profiteren.

ELZA: Fuck off, zot!

(Louis lachend af)

GUSTA: Jij hebt toch wel een handige vent, eh Elza. Goed dat we die hebben.

ELZA: Ja. Tenten opzetten, elektriciteit aansluiten, putten graven, zulke dingen doet hij wel graag. Daar moet hij niet bij nadenken, eh. Maar laat hem geen geld uit de muur halen. Want dan komt hij thuis zonder geld... en zonder bankkaart.

GUSTA: Tja, een man hebben we alleen maar nodig om de pot mayonaise open te draaien, nietwaar?

ELZA: Zelfs dat moet niet meer. Ik heb een allesopener gekocht. Kijk! *(toont [allesopener](#))*

(gsm belt – Elza neemt gsm uit schortzak legt allesopener op tafel)

Hallo!... De fietsers zijn er binnen 20 minuten? Ok. En de bus?... Rond dezelfde tijd?... Ok, bedankt, Jeroom. Tot seffens! *(tot Gusta)* Ze zijn er

binnen 20 minuten! (*nerveus*) Zet jij buiten de bain-marie op? Waar zijn de flessen ketchup en de mayonaise? Ah daar! (*in plastic bak*) Zeven van elk. Dat zou normaal moeten genoeg zijn. Of zouden ze ook mosterd moeten hebben? De leiders willen misschien...

GUSTA: (*onderbreekt*) Stop! Eerst koffie. (*neemt koffie*)

ELZA: Daar hebben we nu geen tijd voor!

GUSTA: De beste tijd om te relaxen is wanneer je denkt dat je geen tijd hebt. (*giet koffie in*) De bain-marie opzetten en de dozen worstjes open doen, is immers zo gepiept.

ELZA: Ik ben altijd bang dat er iets fout loopt.

GUSTA: Op kamp loopt altijd van alles mis. Dat weet je toch?

ELZA: Ja maar deze keer heb ik alles tot in de puntjes voorbereid: het menu, de recepten, de aankopen, de takenverdeling, het tijdschema. Alles staat op papier. Nu zou er echt niks mis mogen gaan.

GUSTA: Daarop hopen, is zoals het gestreken goed op de trap leggen en er van uit gaan dat je man het mee naar boven pakt.

LILIANE: (*op via links, piektijn gekleed en gekapt*) Is dit de keuken? Oh my God! Wat een rommel! In zo'n stal kan je toch niet hygiënisch koken!

GUSTA: Ben jij van het Federaal Agentschap voor Veiligheid van de Voedselketen, madame?

LILIANE: Nee. Ik ben Liliane. Ik kom helpen koken.

GUSTA: Moest jij dan gisteren al niet hier zijn?

LILIANE: Ja, maar ik kon niet. Ik moest gisteravond naar de bridgeclub en deze voormiddag had ik nog afspraken bij de kapper en de visagiste.

ELZA: Kapper en visagiste? Om op kamp te gaan?

LILIANE: Dat zijn wekelijkse afspraken. Daar kan ik niet onderuit.

GUSTA: Amai, zo'n druk leven. Heb jij wel tijd om te koken?

LILIANE: Jazeker. Ik tover elke dag een culinair hoogstandje op tafel. Vraag dat maar eens leider Jeroom. Dat is mijn zoneke.

ELZA: Ah! Jij bent de moeder van Jeroom!

LILIANE: Ja. Er waren niet genoeg kookmoeders en toen vroeg mijn zoneke of ik wou komen helpen. Hij vroeg dat zo schattig, zo onweerstaanbaar als een puppy die vraagt om uitgelaten te worden. "Make", zei hij, "jij kunt zo goed en zo lekker koken, waarom ga jij eens niet mee als kookmoeder?" (*zucht verheerlijkt*) Dat kon ik niet weigeren. Et voilà! Hier ben ik.

GUSTA: (*geërgerd terzijde*) Hip, hip, hoera. (*moffelt allesopener in schortzak*)

LILIANE: Is er nog koffie?

GUSTA: De koffiepauze is gedaan. (*smakt mayonaisepot op tafel*) Wil jij deze pot mayonaise open doen, madame? (*tot Elza*) Ik ga de bain-marie opzetten. (*af naar kookplaats*)

LILIANE: (*wringt zich te pletter aan de pot mayonaise*) Ja, mijn zoneke krijgt alles gefikst. Zonder hem zou de jeugdvereniging al lang op zijn gat gelegen hebben. En dan studeert hij nog aan de universiteit! Al drie jaar, zonder een enkel herexamen! Ik snap niet hoe hij het allemaal gedaan krijgt. (*luide kreun*) Ik krijg die pot niet open!

ELZA: Wacht. We hebben een allesopener. (*zoekt*) Tiens, die lag hier toch.

LILIANE: Dat je in zo'n rommel niks terugvindt, verbaast me niks.

(*Gusta op*)

ELZA: Weet jij waar de allesopener is?

GUSTA: Waarom?

LILIANE: Ik krijg die pot niet open.

GUSTA: Meer spek eten, eh madame.

ELZA: Och, we zullen de potten met sausjes zo op tafel zetten. De leiders zullen die dan wel open doen.

GUSTA: *(zet 5 grote blikken - 48 worstjes/blik - op tafel, tot Liliane)* Alsjeblieft. Dan mag je nu deze blikken open doen.

LILIANE: Wat is dat?

GUSTA: Worstjes voor de hotdogs.

LILIANE: Hotdogs? Zo'n junk food! Dat geef je toch niet aan kinderen!

GUSTA: Dat lusten ze allemaal, madame. Zelfs Jeroen Meus *(of andere bekende kok)* is er verzot op.

LILIANE: Daar kan ik me niet mee verzoenen.

GUSTA: Dat hoeft ook niet, madame. Alleen die blikken open doen. Meer moet je voorlopig niet doen. *(af naar kookplaats)*

LILIANE: *(korzelig)* Waar vind ik een blikopener?

ELZA: Daar bij het keukengerei.

(Liliane rommelt in keukengerei)

MILENA: *(op via links)* Hallo allemaal! Ik ben Milena! Sorry dat ik gisteren niet hier kon zijn. Ik ben alleenstaande moeder en mijn zoontje komt ook op kamp. Ik moest hem eerst op de bus zetten.

ELZA: Welkom Milena! Ik ben Elza.

LILIANE: *(korzelig)* Ik vind geen blikopener!

ELZA: In die bak ginder ligt ook nog keukenmateriaal.

MILENA: *(tot Liliane)* Zal ik helpen zoeken?

LILIANE: Nee, ik vind het wel. Maar wat meer logica in het opbergsysteem zou wel handig zijn. Dat is toch geen organisatie! *(zoekt/rommelt)*

ELZA: Als je wilt, mag je me helpen deze bakken (broodjes) buiten te zetten, Milena.

MILENA: Ok. *(bindt schort voor)*

GUSTA: *(op)* Het water is heet. De worstjes kunnen er in. Zijn die dozen nu nog niet open!

LILIANE: Ik vind geen blikopener.

GUSTA: Doe het dan maar met een lepel.

LILIANE: Met een lepel? Dat gaat toch niet, mens!

GUSTA: Ik ben Gusta, madame. Gusta MacGyver. *(merkt Milena)* Ah! Een meisje met een schort! Dat zie ik graag.

MILENA: *(tot Gusta)* Ik ben Milena. Aangenaam, mevrouw MacGyver.

GUSTA: Zeg maar Gusta. *(tot Liliane)* Heb jij een schort bij, madame?

(Elza geregeld af met bakken benodigdheden: broodjes, sauzen enz.)

LILIANE: Ik draag geen schort. Ik werk proper.

GUSTA: Zoals je wilt. Kijk! *(demonstreert blik openen met metalen lepel – zie*

<https://www.youtube.com/watch?v=xmTg2ZfJCEI> en

<https://nl.wikihow.com/Een-blik-openen-zonder-blikopener> *Milena op, kijkt toe)*

Je houdt het blik stevig vast. Dan pak je de lepel zo vast. Zoals een beitel. Met de holle kant naar het midden zet je de punt van de lepel op de zijkant en je wrijft stevig links en rechts tot je een opening hebt. Dan druk je de lepel er iets dieper in en met de breedste kant van de lepel snijd je, al wrijvend, de rand los. Voilà. Nu jij.

LILIANE: Daar begin ik niet aan. Doe jij dat maar.

GUSTA: Ik moet de uien nog in de zon zetten. *(boosaardig)* Dan snipperen ze gemakkelijker.

(Gusta af met bakje uien, Elza op)

LILIANE: Ik doe dat niet, hoor. Als ze iets uit blik willen serveren – waar ik absoluut tegen ben – moeten ze maar zorgen dat er een blikopener is.

(Elza zoekt de blikopener)

MILENA: Kom. Ik zal met de lepel proberen.

LILIANE: Voorzichtig, hoor! Ik kan geen bloed zien.

MILENA: Ja, ja. Ik doe heel voorzichtig. *(doet alsof ze het blik met lepel open maakt – blik is vooraf open gemaakt en gevuld met water; deksel ligt er losjes op.)*

LILIANE: Jij hebt een rare uitspraak. Van waar kom jij?

MILENA: Van Polen. Maar ik woon al tien jaar in België.

LILIANE: Ben je zinnens hier te blijven?

MILENA: Ja, heel graag!

LILIANE: Ja, 't is hier het beloofde land, nietwaar. Ze komen allemaal naar hier.
Wat doe jij voor de kost?

MILENA: Ik ben kassierster in (naam plaatselijk warenhuis). Zo. Is open. *(drukt het deksel in het blik, zodat het water op Liliane spat. Liliane gilt.)* Oeps! Sorry.

GUSTA: *(op)* Waar blijven die worstjes?

LILIANE: Mijn bloesje! Helemaal onder gespat!

GUSTA: Hoe kan dat nu? Jij werkt toch altijd proper?

MILENA: Is mijn schuld. Oh excuseer! Duizendmaal sorry!

ELZA: *(vindt blikopeners)* Bingo! Twee blikopeners! Ik wist dat we ze bij hadden.
(Milena opent de blikken)

GUSTA: Waar lagen ze?

ELZA: In de doos met handdoeken.

LILIANE: Wie legt daar blikopeners! Ik zei het al: het is hier veel te rommelig én onhygiënisch. Allee, bekijk die tafel daar. Er liggen nog stukjes groenten op. Dat is een broeihaard voor bacteriën!

GUSTA: *(werpt vaatdoek naar Liliane)* Hier! Kuis die tafel maar af. En als dat gedaan is mag je gaan solliciteren voor controleur bij de Voedselinspectie. *(af met geopend blik worstjes)*

LILIANE: Ik ga eerst een ander bloesje aandoen. *(wil af)*
(geluid van toeterende autobus.

<https://www.youtube.com/watch?v=y4W9KjvYu9w>)

ELZA: De bus is er!

LILIANE: Ah! Dan is mijn zoneke daar. Dan zal ik eens eerst een goeiendag gaan zeggen. *(links af)*

MILENA: Ik doe rap de worsten naar Gusta. *(met blikken worstjes af naar kookplaats)*

GUSTA: *(op, tot Milena die off scène is)* Dat vierde blik moet nog niet in de bain-marie, Milena. Laat dat nog maar even staan.

MILENA: *(off scène)* Oké!

GUSTA: Wel? Waar is die preutemie?

ELZA: Ze is haar zoon gaan verwelkomen.

GUSTA: Ferm! Wij moeten hotdogs gaan serveren en madame speelt ontvangstcomité. Heeft die kakmadame al iets gedaan? Geen fluit! Alleen geklaagd en gestoeft. Ze is verdomme zo onnuttig als een gebreide condoom.

ELZA: Kalm Gusta, kalm!

GUSTA: 't is toch waar zeker! Moeders van zonen die mee op kamp zijn, mogen geen contact hebben met hun kinderen. Maar zij mag haar "zoneke" gaan verwelkomen. Is zij zo bijzonder? Schijt ze glittertjes of wat?

ELZA: Gusta! Asjeblijft!

GUSTA: Ja, ik ben kribbig, ik weet het. Maar van die pretentieuze piskous krijg ik de kriebels.

ELZA: Ze past zich nog wel aan. Je moet een beetje geduld hebben. Geduld is een mooie deugd.

GUSTA: Ja, ja. Behalve bij diarree.

(geluid van joelende kinderen en fietsbellen)

ELZA: Ah! De fietsers zijn er ook!

MILENA: *(op)* Moeten er nog bordjes zijn?

GUSTA: Nee. We serveren de hotdogs op papieren servetjes... De servetjes!
Waar zijn die?

ELZA: Oh nee! Die zitten nog in een van die bananendozen. *(wijst naar hoge stapel vooraan)*

GUSTA: Gaan jullie al maar naar de kookplaats. Ik vind ze wel.

(Elza en Milena af. Muziek: Super Mario Bros Theme

<https://www.youtube.com/watch?v=VH8mQRXemu0>

Gusta stapelt de onderzochte dozen terug op (sommige zijn leeg) zodat de nieuwe stapel op +/- 60 cm. van de zijwand verwijderd is. De servetten zitten in laatste doos. Ze legt pakjes servetten op de tafel, sluit de laatste doos en zet ze bovenop de nieuwe stapel. Dan Liliane en Jeroom op, muziek stopt, Gusta staat achter de stapel dozen, maar nog zichtbaar voor het publiek. Ze luistervinkt en mimet reacties op het volgend gesprek.)

LILIANE: : Moet je die rommel zien! Dat is geen keuken, eh zoneke! Dat is een kwekerij van bacteriën.

JEROOM: Niet overdrijven, eh make. Dat is een gewone kampkeuken. Het gaat er op kamp wel wat primitiever aan toe, maar niet onhygiënisch. Elza en Gusta letten daar heel goed op.

LILIANE: Elza misschien wel. Maar die Gusta! Dat is een vieze slons. Ik moet dat mens niet.

JEROOM: Dat komt allemaal wel goed. Je zal zien, na een nachtje samenslapen zijn jullie allemaal verbroederd.

LILIANE: Wablief? Moeten ik met die vrouwen in één tent slapen?

JEROOM: Op kamp slapen we allemaal bijeen, make. Voor elke groep is er een slaaptent. Ook voor de leiders en ook voor de kookmoeders.

LILIANE: Ik kruip met die Gusta niet in dezelfde tent. Zo'n gendarme! Die heeft tegen mij nog geen vriendelijk woord gezegd.

JEROOM: En die twee anderen? Vallen die mee?

LILIANE: Dat gaat. Maar dat wil niet zeggen dat ik er mee in één tent wil slapen.

JEROOM: Probeer het eerst maar eens.

LILIANE: Nee. Ik ga op hotel.

JEROOM: Moet jij nu niet gaan helpen met de hotdogs?

LILIANE: Nee, ik moet eerst een andere blouse gaan aantrekken. Dat Pools meisje heeft op mijn blouse gemorst.

JEROOM: Oei!

LILIANE: Ik zei het toch: hier wordt niet proper gewerkt.

JEROOM: Misschien kan je beter een schort aandoen.

LILIANE: Begin jij nu ook al? Ik draag geen schort! Als die boerentrienen zich willen belachelijk maken met zo'n maxi bavet voor hun lijf, mij goed. Maar ik doe het niet. Ik kan proper werken.

JEROOM: Ok, ok! Het was maar een voorstel. Ga je dan nu maar omkleden. We zien mekaar straks nog.

(Liliane af)

MILENA: *(op)* Keukenrol... keukenrol... Waar is keukenrol...

(zachte achtergrondmuziek: "Oh mia bambina cara" van Puccini
<https://www.youtube.com/watch?v=f59v8r1CBlo>)

JEROOM: Dag Milena!

MILENA: *(blij verrast)* Jeroom!

JEROOM: Kom in mijn armen, mijn lieve schat.

MILENA: Ja maar... uw moeder...

JEROOM: Ze is weg. Ik heb je gemist, schat.

MILENA: Ik jou ook, Jeroom.

(Jeroom en Milena omhelzen elkaar)

MILENA: Hoe is het met Mikolay?

JEROOM: Prima! Hij is amuseert zich te pletter.

MILENA: Daar ben ik blij om.

JEROOM: En ik ben blij dat jij hier bent. Nu zijn we een hele week samen.

MILENA: Niet echt samen, eh Jeroom. Uw moeder...

JEROOM: Dat is de bedoeling. Toch?

MILENA: Ja, maar het zal wel moeilijk zijn voor mij. Ik heb al op haar gemorst.

JEROOM: *(lachend)* Ik weet het. Maar het komt allemaal goed, lieverd. Wees gewoon jezelf. Niemand kan jouw charme weerstaan. Mijn lieve, lieve Milena.

(Jeroom en Milena kussen. Gusta kucht en komt tevoorschijn. Muziek stopt. Jeroom en Milena schrikken.)

MILENA: Oh daar! Servetten! *(snel af met servetten)*

GUSTA: Weet jouw moeder dat?

JEROOM: Nog niet.

GUSTA: Dan speel jij wel een gevaarlijk spel, eh vriend. Een geheime relatie. Op kamp. Onder de ogen van jouw moeder.

JEROOM: Je gaat het haar toch niet vertellen! Want dan valt ons plan in duigen.

GUSTA: Ah! Een plan?

JEROOM: Wel ja. Milena en ik zien mekaar graag en ik zou haar aan mijn moeder willen voorstellen. Maar... Je kent mijn moeder intussen al wel een beetje, zeker?

GUSTA: Een beetje, ja. Maar al wel genoeg om te weten dat wij niet gaan overeen komen.

JEROOM: Dan begrijp je dat ik niet zo maar kan aankondigen dat ik dolverliefd ben op een Pools meisje dat tien jaar ouder is dan ik en een kind heeft van 8 jaar?

GUSTA: Oei! Het kot zou te klein zijn.

JEROOM: Daarom heb ik Milena én mijn moeder gevraagd of ze kookmoeders wilden zijn. Zodat mijn moeder haar kan leren kennen. Zodat ze kan zien wat een schat van een meisje Milena is.

GUSTA: Een hectische kampkeuken is wel geen ideale omgeving om iemand van zijn beste kant te leren kennen, eh Jeroom.

JEROOM: Dat maakt niet uit! Milena is altijd en overal een zonnetje.

GUSTA: Zegt de verliefde asperge.

JEROOM: En na het kamp zet mijn moeder haar vooroordelen misschien opzij en begrijpt ze waarom ik zoveel van Milena hou.

GUSTA: Strak plan. Ik ken je moeder nog niet lang maar ze is, me dunkt, niet erg kneedbaar.

JEROOM: Een mens kan alleen maar winnen als hij bereid is om te verliezen.

GUSTA: Dat is waar. En als je uit liefde geen stomiteiten doet, heb je niet echt bemind. Vooruit met de geit! Ga er voor! Maar als jullie nog eens willen kussen, doe het dan op een veilige plaats.

JEROOM: Jij verraadt niks?

GUSTA: *(gebaart lippen sluiten als rits)* Mijn lippen zijn verzegeld.

(Licht vervaagt. Jeroom en Gusta af. Kort interludium muziek: intro van Zweedse kok Muppets <https://www.youtube.com/watch?v=B7UmUX68KtE>)

2° Scène

(zelfde dag, na de middag. Licht aan. Elza, Liliane en Milena op)

ELZA: Hier zijn de snijplanken. De messen liggen ginder. *(werkt op achtergrond: opruimen/afwas/programma nakijken enz.)*

MILENA: *(haalt messen)* Hebt u dat gezien? Mikolay "heeft drie hotdogs op. Drie hotdogs!

LILIANE: Drie vette hotdogs. Bah! Straks is het een dikzak en wordt hij uitgelachen. Een kind moet je van jongs af goede eetgewoontes bijbrengen.

GUSTA: *(op met bakje uien)* Asjeblijft, madame. Jij mag deze uien snipperen.

LILIANE: Is dat voor de soep?

GUSTA: *(geërgerd)* Nee, voor het dessert.

ELZA: Ja, dat is voor de soep.

LILIANE: Welke soep is het?

GUSTA: Groentesoep. *(geeft Milena een bakje koele uien uit de ijskast, vriendelijk)*
En jij mag deze uien snipperen.

LILIANE: Groentesoep! Dat is boerenkost. Waarom maken we geen crème Dubarry? *(hakt de uien grof)* Mijn zoneke is daar verzot op.

GUSTA: Luister madame. Elza is hier de chef. Zij heeft het kampmenu opgesteld. Ginder hangt de planning. Daar wordt niks aan veranderd. *(tot Milena)* Amai Milena. Jij hebt dat precies nog gedaan. Kijk eens hoe vlot dat meisje uien snijdt, madame. Dat is een geboren keukenprinsesje.

LILIANE: Voor de soep moet je dat niet zo fijn snijden. Da's verloren moeite.

MILENA: Ik snijd uien altijd fijn. Dat geeft meer smaak.

ELZA: Het mag grof, hoor. De soep wordt gepureerd.

LILIANE: Zie je wel. Over koken weet ik alles, hoor.

GUSTA: Alleen als je Liliane Google heet, mag je doen alsof je alles weet.

LILIANE: *(knippert met de ogen)* Maar ik heb wel een hekel aan uien snijden. *(snift, veegt tranen weg)* Ik kan daar niet goed tegen. Ik doe dat met een hakmachine. *(snottert, Gusta toont leedvermaak)* Mijn ogen staan vol tranen. Ik zie niks meer. Waar is hier ergens water?

ELZA: Hier! Aan de afwasbak.

LILIANE: Waar? Ik zie niks! *(wrijft in de ogen)*

MILENA: Niet in de ogen wrijven. Dan wordt het erger.

LILIANE: Ja maar dat prikt!

GUSTA: Hier is water! *(spuit met waterslang op Liliane)*

LILIANE: *(krijst)*

GUSTA: Oei! Jouw make-up is gecrasht. Moet je nu terug naar de visagiste?

LILIANE: Jij brutale boerin! Onbeschofte bitch!

GUSTA: Ho, ho! Kalm blijven, eh madame! Ik wou alleen maar helpen. Prik het nog? Nee, eh?

(Milena wil Liliane met keukenhanddoek afdrogen)

LILIANE: Blijf met je fikkels van mijn lijf!

MILENA: Sorry.

LILIANE: Dit is al de tweede keer dat er op mijn bloesje wordt gemorst.

GUSTA: Wat denk je van een schort?

LILIANE: Ik draag geen schort! En ik snijd ook geen uien meer. Dat mag je zelf doen. *(af)*

GUSTA: Potverdekke, wat een chagrijn! Dat mens komt nooit in de hemel.

MILENA: Waarom niet?

GUSTA: Een draak kan zo hoog niet vliegen.

ELZA: Kom, ik zal die uien wel snijden.

GUSTA: Nee. Deze moet jij niet snijden. *(zet warme uien weg, neemt andere uit ijskast)* Ik had ze in de zon gezet. Om de zwavel op te warmen. Zodat hare majesteit tranen met tuiten zou wenen. Ik moet dat mens niet.

ELZA: Ik ook niet. Maar voor de lieve vrede kunnen we beter verdraagzaam zijn. Is de bain-marie al afgewassen?

GUSTA: Nee, nog niet.

ELZA: Dan zal ik dat gaan doen. *(af)*

(Gusta en Milena snijden uien)

GUSTA: En vertel eens, Milena. Hoe ben jij in België terecht gekomen? Of is dat een indiscrete vraag?

MILENA: Och, zoals de meeste Poolse meisjes. Wij komen werken in België. De eerst drie maanden als interim zonder verblijfsvergunning. Daarna krijgen wij een verblijfsvergunning.

GUSTA: Jij bent dus een asielzoeker?

MILENA: Nee, nee. Ik ben migrant.

GUSTA: Wat is het verschil?

MILENA: Asielzoekers lopen weg voor oorlog of zo. Migranten komen voor betere toekomst.

GUSTA: Was het dan niet goed in Polen?

MILENA: Ik kom uit een arm dorp. Er was weinig werk en weinig te verdienen. In België kon ik veel meer verdienen.

GUSTA: Jeroom heeft me verteld waarom zijn moeder en jij hier zijn.

MILENA: Nee!

GUSTA: Je moet niet bang zijn. Ik zeg niks. Maar volgens mij zal het niet gemakkelijk zijn om bij die madame in de smaak te vallen. Als ik iets kan doen, zeg het maar, eh.

MILENA: Het zou helpen als jij vriendelijk bent tegen madame Liliane.

GUSTA: Vriendelijk? Tegen zo'n bekakte gladiool? Ik zal eens rap zijn!

MILENA: Als jij haar kwaad maakt, is ze op iedereen kwaad. Op mij ook.

GUSTA: Zo had ik het nog niet bekeken... Oké. Vanaf nu ben ik de charme in persoon, een voorbeeld van stroperige hoffelijkheid. Die trut krijgt geen kans meer om kwaad te worden. Kom, ik denk dat we genoeg uien

gesneden hebben. *(leest op Elza's instructies)* Acht kilo. Dat zal wel ongeveer zoiets zijn. *(ruimt uien op)*

MILENA: Moet ik ze eens wegen?

GUSTA: Voor soep moet je niks wegen. De meeste smaak komt toch van de kruiden en de bouillon.

MILENA: Maar met te weinig uien is de soep misschien te dun?

GUSTA: Dan kiepen we er wat pureevlokken bij. Dat komt altijd goed.

(Elza op)

GUSTA: De groenten voor de soep zijn gesneden, Elza. Wat nu?

ELZA: Eens kijken. *(raadpleegt het programma)* Vandaag krijgen ze als vieruurtje een appel. Vanavond is het groentesoep en daarna macaroni met kaas en hesp. Dan kunnen we nu appels gaan kopen en brengen we tegelijk kaas en hesp mee.

(Liliane op, draagt een witte rok en ander bloesje)

GUSTA: Amai Liliane! wat een een mooi bloesje! Je ziet er ineens tien jaar jonger uit. Echt mooi, nietwaar Milena?

MILENA: Ja, heel mooi.

ELZA: Over mode kunnen we straks nog praten, dames. Gusta en ik gaan nu boodschappen doen. Anders zijn we niet op tijd terug voor het vieruurtje. Liliane en Milena, jullie kunnen intussen jullie slaappleaats installeren.

LILIANE: Nee, nee. Ik ga mee shoppen.

ELZA: Maar je moet je luchtmatras nog oppompen en je bed opmaken!

LILIANE: Ik slaap niet bij jullie. Ik ga op hotel.

GUSTA: Wablieft! Gaat madame op hotel! *(Milena stoot Gusta aan, dan poeslief)*
Maar dat is geweldig! Dat is fantastisch!

ELZA: Ok, dan gaan met ons drie shoppen. Jij kan dan je slaappleaats installeren, Milena. Waar zijn de plooi bakken voor de boodschappen?

GUSTA: Die staan in de voorraadtent, geloof ik. Maar daar (*wijst bakken aan*) staan er ook nog drie. Moeten die nog uitgeladen worden?

ELZA: (*bekijkt inhoud van bakken*) Dat is droge voeding. Dat mag allemaal in de voorraadtent.

GUSTA: Hier (in stapel vooraan) zijn nog een paar lege bananendozen. We zullen daar alles in overladen. Anders blijven die dozen hier toch maar staan.

ELZA: Perfect. Dan ga ik mijn portemonnee halen. (*Elza af*)

GUSTA: (*zet twee lege bananendozen op tafel*) Zet die plooi bakken maar op tafel. Dat werkt gemakkelijker.

MILENA: (*zet gevulde plooi bak op tafel*) Eerst alles sorteren?

GUSTA: Nee, nee. Gewoon overladen. Sorteren doen we later wel.

LILIANE: (*wil plooi bak opheffen*) Amai dat is een zware bak.

MILENA: Wacht, ik zal helpen.

LILIANE: Nee, laat maar. Het zal wel gaan.

(*Liliane bukt zich om bak op te heffen, staat met achterwerk richting ingang*)

LOUIS: (*op, kletst op Liliane 's achterwerk*) Je legt de bal weer voor de goal, schat!
(*merkt vergissing*) Oei, verkeerde bal.

LILIANE: (*geeft Louis klinkende oorvijg*) Jij smeerlap!

LOUIS: Sorry madame. Het was een vergissing.

LILIANE: Nee! Dat was een ongewenste intimiteit!

GUSTA: Ja zeker, Liliane! Geef hem maar aan bij Hashtag Metoo. (*gniffelt*)

LOUIS: Sorry! Ik dacht dat jij mijn vrouw was.

LILIANE: (*tot Gusta*) Is dat jouw man?

GUSTA: Louis is de man van Elza. Hij is de klusjesman van het kamp.

LOUIS: Ja, maar niet voor alle klusjes. (*toont broekje*) Er is er eentje in de gracht getuimeld. Er was aan de ouders gevraagd om voldoende

reservekleding mee te geven. Maar dit ventje heeft maar één reservebroek bij. Willen jullie dat wassen? *(geeft broekje aan Gusta)*
Nogmaals mijn excuses, madame. Ik zal in 't vervolg beter uit mijn doppen kijken. *(af)*

LILIANE: Moeten wij de was doen! Wij zijn kokkinnen! Geen meiden!

GUSTA: Kookmoeders nemen alle moederlijke taken voor hun rekening. Eten maken, kleine wasjes, grote wasjes, gescheurde broeken, geschaafde knieën, lopende neuzen, traantjes... Wij zijn interim-mama's.

MILENA: Interim-mama's. Dat is een schattig woord!

LILIANE: Vind het zo schattig als je wilt, maar ik ben hier om te koken. Niet om de moeder Theresa uit te hangen.

MILENA: Gaan jullie maar shoppen. Ik zal het broekje wel wassen. En...
(voorzichtig tot Liliane) als je wilt, zal ik jouw rok ook wassen.

LILIANE: Mijn rok? Waarom?

MILENA: Euh... Louis had geen propere handen.

(Liliane draait rok om. Er staat een vuile afdruk van Louis' hand op. Elza op)

LILIANE: De vuile schoft! De smeerlap!

ELZA: Wat scheelt er?

LILIANE: Die viespeuk heeft mijn rok vuil gemaakt! Zo kan ik niet mee gaan shoppen!

GUSTA: *(blij)* Oh maar, dan gaan Elza en ik wel alleen.

LILIANE: Nee, ik ga mee!

MILENA: Zal ik jouw rok wassen?

LILIANE: Nee. Ik trek wel iets anders aan. En waag het niet om zonder mij te vertrekken!

GUSTA: Ik zou niet durven!

(Liliane af)

ELZA: Wat scheelt er met haar rok?

GUSTA: Ze bukte om een plooi bak op te tillen en Louis zag de bal voor de goal liggen.

ELZA: Oh nee!

GUSTA: 't Was wel grappig.

MILENA: En toen stond de vuile hand van Louis op haar rok.

ELZA: Maar enfin! Heeft hij zich nog altijd niet gewassen? Dat hij wacht! Ik zal hem straks eens een doucheke geven, zie.

JEROOM: *(op)* Gaan jullie shoppen, dames?

ELZA: Ja, we wachten nog op jouw moeder.

JEROOM: Zouden jullie dan zes pakken maandverband willen meebrengen?

(verbazing bij Elza en Gusta; Milena vult emmer water om het broekje te wassen)

GUSTA: Hallo! Het is hier toch een jongenskamp. Of niet?

ELZA: Hebben jullie vermomde meisjes bij?

JEROOM: Ik weet dat het raar overkomt. Maar morgen gaan de oudsten op daguitstap. Om blaren en zweetvoeten te vermijden, leggen ze maandverband in hun schoenen. Dat is een tip van nationale jeugdleiding.

GUSTA: Wel, wel, wel! Als ik nog eens te voet naar Scherpenheuvel ga, zal ik dat ook eens proberen.

JEROOM: Gaan jullie allemaal shoppen?

ELZA: Nee, alleen Gusta, jouw moeder en ik.

GUSTA: Milena blijft hier. *(vette knipoog)* Wat niet wil zeggen dat ze 'vogelvrij' is. Ze heeft nog werk.

JEROOM: Dat zal wel. Kookmoeders hebben altijd van alles te doen. *(tot Milena)* En? Valt het mee om kookmoeder te zijn?

MILENA: Ja. Ik vind het heel leuk.

GUSTA: Milena is een ideale kookmoeder. Ze past perfect in ons team. Wat niet van iedereen kan gezegd worden.

ELZA: Gusta! Zoiets zeg je toch niet!

GUSTA: Waarom niet? Jeroom weet dat immers ook.

JEROOM: Ja, ik weet dat mijn moeder niet de meest sociale persoon is. Maar ze is wel bereid om te helpen. Bekijk het eens vanuit dat standpunt. Dan verloopt de samenwerking misschien iets gemakkelijker.

ELZA: Jeroom heeft gelijk, Gusta. Je moet Liliane zo niet op stang jagen. Tegen jouw steken onder water kan ze niet goed tegen.

GUSTA: Ja zeg. Ik ben groot gebracht in Ironië. En dat ligt vlak bij de Sarcastische zee.

MILENA: Het is goed, Jeroom. Wij zullen ons best doen.

JEROOM: Daar ben ik van overtuigd. Jullie vergeten dat maandverband niet?

ELZA: Nee, nee. Dat komt in orde.

JEROOM: Ok. Tot straks! *(af)*

ELZA: Maandverband in hun schoenen. Hoe komen ze er bij!

MILENA: Dat is slim! Het plakt in de schoen, is zacht en slurpt vocht.

GUSTA: Ach ja, Milena. Het waspoeder staat in de foeragetent.

MILENA: *(zet emmer met sopje op tafel)* Niet nodig. Ik was wel met afwaszeep. Ruikt ook fris.

ELZA: Maar goed dat je de rok van Liliane niet moet wassen. Die zou dat geroken hebben.

MILENA: Nee, nee. Een scheutje azijn in het spoelwater en zeepgeur is weg.

GUSTA: Hier zie! Nog een MacGyver in onze ploeg!

LILIANE: *(op in sjeke outfit, hoge hakken)* Ik ben klaar.

ELZA: Amai Liliane! We gaan maar naar een supermarkt, hoor. Niet naar een fotoshoot.

GUSTA: Je ziet chique uit, Liliane. Echt, heel stijlvol. Maar zou je geen andere schoenen aandoen? In het dorp zijn geen voetpaden zoals bij ons.

(Elza en Gusta doen hun schorten uit)

LILIANE: Gaan we niet met de auto?

GUSTA: Jawel. Maar aan het supermarktje is geen parking. We moeten nog een stukje te voet.

LILIANE: Onder deze outfit passen geen platte schoenen. En ik ben gewoon van op hoge hakken te lopen.

GUSTA: Zoals je wilt.

LILIANE: Moeten die plooi bakken mee?

ELZA: Ja, maar die zullen Gusta en ik wel dragen. Anders maak je je mooie kleren vuil. *(neemt plooi bakken)* Tot straks, Milena!

LILIANE: Tot straks!

GUSTA: Braaf zijn, eh.

MILENA: Ja, ja.

(Liliane, Elza en Gusta af. Muziek: [Whistle while you work \(instrumentaal\)](#) – film “Snowwhite”) Milena wast goedgemutst het broekje. Muziek stopt. Geluid van gsm oproep)

MILENA: *(telefoongesprek)* Hallo! – Ja, het is hier leuk. Wie ben jij? -- *(verbaasd)* Ruben! -- Hoe weet jij mijn nummer? -- Maar op Facebook staan alleen berichten voor mijn familie in Polen! -- *(kleintjes)* Ah, ‘alleen vrienden’ aanvinken. Dat wist ik niet. -- *(angstig)* NEE! Nee, dat wil ik niet! -- Nee! Laat me met rust! Ik wil jou niet! Ik wil jou nooit, nooit, nooit meer zien!

(Milena verbreekt de verbinding. Muziek: [Highway to hell –AC/DC](#). Milena zet furieus potten en pannen omgekeerd op de tafel, neemt houten lepels of pollepels. Bij het refrein drumt ze headbangend mee op de potten en pannen.)

LOUIS: *(rechts op, roept)* Hé! Kan dat niet een beetje stiller!

JEROOM: *(links op)* Milena!

(Muziek stopt. Milena valt Jeroom wenend om de hals)

LOUIS: Wat was dat allemaal!

JEROOM: Als Milena gestrest is, drumt ze. Er moet iets gebeurd zijn. Wat scheelt er, Milena?

MILENA: Ruben! Ruben heeft me gevonden! *(hyperventileert)*

LOUIS: Daar staat de E.H.B.O.-kist, Jeroom. Pak een Relaxinneke. Rap!

JEROOM: Dat kan jij toch ook?

LOUIS: Ja, maar ik wil ze ook eens vastpakken.

(Er belt een gsm. Automatisch grijpen Louis en Jeroom hun gsm. Het is niet hun gsm.)

JEROOM: Milena, jouw gsm belt.

MILENA: *(wenend)* Nee! Het is Ruben weer!

JEROOM: Heef hij je gsm-nummer gevonden?

MILENA: *(snikkend)* Ja.

LOUIS: Wie is Ruben?

JEROOM: De vader van Mikolay.

LOUIS: En wie is Mikolay?

JEROOM: Haar zoon.

LOUIS: Dan is Ruben haar man?

MILENA: NEE!

LOUIS: Nu snap ik het niet meer.

JEROOM: Ruben heeft haar destijds zwanger gemaakt.

MILENA: *(boos)* Niet 'zwanger gemaakt'! Misbruikt! Verkracht! *(weent)* En nu wil hij mij terug! *(werpt zich weer in Jerooms armen; korte stilte waarin Jeroom niet goed weet wat hij moet doen)*

LOUIS: Zal ik eventjes overpakken?

MILENA: *(ademt 2x diep in en uit)* Het gaat al wat beter. Mag ik een glas water, alstublieft?

JEROOM: Ja natuurlijk. Kom, ga hier eventjes zitten. *(haalt glas water)* Wil jij mijn groep even bezighouden, Louis. Mijn kostuum ligt in de leiderstent. Ik kom je zo snel mogelijk aflossen.

LOUIS: Ben je zeker dat je het alleen aan kunt?

JEROOM: Absoluut.

LOUIS: Ok. Maar trek het niet te lang. Ik ben wel ooit leider geweest. Maar met Pokémon- en Wii-kinderen heb ik geen ervaring.

JEROOM: Ze waren lange ballonnen aan 't opblazen. Om piraatje te spelen. Die ballonnen zijn hun zwaarden. Snap je?

LOUIS: Oh ja. Dat zie ik wel zitten. *(af)*

MILENA: Ik ben bang, Jeroom.

JEROOM: *(geeft glas water)* Dat begrijp ik, schat.

MILENA: Hij heeft mijn gsm-nummer gevonden. Hij begint me weer te stalken.

JEROOM: Dat kan opgelost worden. We vragen gewoon een nieuw gsm-nummer aan.

MILENA: Hij weet ook waar ik woon.

JEROOM: Hoe kan dat!

MILENA: Facebook. Ik wist niet dat iedereen dat kan lezen.

JEROOM: Oh my God! Persoonlijke gegevens zet je niet op het internet, Milena.

MILENA: *(korzelig)* Ja, nu weet ik dat ook.

JEROOM: Ok. Je bent nu hier. Dus de eerstvolgende 10 dagen kan hij je niet vinden.

MILENA: En daarna?

JEROOM: Daarna?... Ik weet het niet, schatje. Ik zal er over nadenken. Ik hoop dat daartegen mijn moeder jou aanvaardt en dat ze ons steunt. Maar een ding is zeker: als het moet geef ik mijn studies op en gaan we naar het buitenland. Jij, Mikolay en ik. Weg van het verleden. Het maakt niet uit waar naartoe. Als ik maar bij jou kan zijn.

MILENA: Oh Jeroom!

(Milena en Jeroom kussen)

GUSTA: *(op)* Laten vallen wat je vast hebt en direct komen helpen.

(Milena en Jeroom stuiven uiteen)

JEROOM: Wat scheelt er?

GUSTA: Jouw moeder heeft haar poot verstuikt. Hoge hakken willen aandoen, eh! Niet willen luisteren!

JEROOM: Oh nee! *(af)*

MILENA: IJs! Waar ligt ijs?

GUSTA: Daar in de diepvriezer ligt een cold-pack. Het bijhorend zakje ligt in de EHBO-koffer. *(zet stoel klaar voor Liliane)*

(Milena haalt cold-pack; Liliane, ondersteund door Elza en Jeroom op.)

JEROOM: Maar make toch!

LILIANE: Ja zoneke. Een ongeluk is rap gebeurd, eh.

ELZA: *(Liliane op stoel)* Zorgen jullie voor Liliane? Dan ga ik de boodschappen doen. Tja, we zijn niet in de supermarkt geraakt. Net voor de deur sloeg ze haar voet om.

GUSTA: Zal ik meegaan?

ELZA: Nee, nee. Zorg maar voor Liliane. *(af)*

MILENA: *(schuift nog een stoel bij, tot Liliane)* Leg je voet hier maar op.

LILIANE: Wat ga jij doen?

MILENA: IJs op leggen. Dat is goed tegen pijn en zwelling.

LILIANE: Nee, nee. Blijf er maar af. Bel maar een dokter.

JEROOM: Milena is verpleegster, make.

LILIANE: Nee jongen, zij is kassierster. Dat heeft ze zelf gezegd.

MILENA: In Polen was ik verpleegster, mevrouw. Maar dat diploma telt niet in België.

LILIANE: Zie je wel. Zij is niet gekwalificeerd om mijn enkel te verzorgen.

GUSTA: Doe nu eens niet moeilijk, mens! *(smakt Liliane's been op de stoel)*

LILIANE: Au!

GUSTA: *(tot Milena)* Leg het zakje er maar op.

LILIANE: Oe! Dat is koud!

MILENA: Ja, maar het vermindert de pijn, mevrouw.

(Louis op, verkleed als zeerover met lange baard. Milena en Liliane schrikken.)

LOUIS: Wil jij het terug overpakken, Jeroom? Mijn piraten zijn in opstand gekomen. Ze vallen mij allemaal aan.

JEROOM: Ik kom. *(af)*

GUSTA: Amai Louis! Wat heb jij gedronken? Substral?

LOUIS: Het kampthema is "piraten", eh Gusta. Maar van drinken gesproken. Ik heb er dorst van gekregen. Een Duveltje zou me nu smaken, zie!

LILIANE: Je gaat toch geen bier drinken! Hier op kamp! Bij al die kinderen!

(Milena af)

LOUIS: Madame de Pompadour. Ik zou water kunnen drinken in plaats van bier. Maar nu ik eens echt dorst heb, zou ik dat zonde vinden. (*opent ijskast*) Hé! Waar is het bier?

GUSTA: Daar is nog geen plaats voor in de frigo, Louis. Dat steken we er pas in als de ijskast leeg is. Na het avondeten.

LOUIS: Steek er dan maar genoeg in. En vergeet de flessen rum niet. Want het kamphema is "piraten". En wat drinken piraten, Gusta?

GUSTA: (*zingt: "ho, ho, ho en een borreltje rum!" uit [15 men bottle of rum](#)*)

LILIANE: Een braspartij! Dat kan toch niet! Jullie moeten voor de kinderen zorgen!

LOUIS: Madame. Overdag amuseren wij de kinderen en na 10 uur, als ze slapen, amuseren we onszelf. Dan maken we het gezellig, met een drankje en een dansje. Je zal dat straks wel zien.

ELZA: Liliane zal dat niet zien. Zij gaat op hotel.

LOUIS: Op hotel! Ben jij op je kop gevallen!

GUSTA: Nee, ze heeft alleen haar enkel verstuikt.

LOUIS: Maar dan mis je de mooiste momenten van het kamp, madame! Nee, nee. Jij gaat niet op hotel. Jij blijft hier. Je moet dat meemaken: die kameraadschap, die saamenhorigheid, die vrijheid, die blijheid... Dat is uniek!

MILENA: (*op met hoofdkussen*) Ik zal jouw voet een beetje hoger leggen. Dat is beter voor de bloedsomloop. (*legt kussen onder Liliane's voet*) Is het al wat beter?

LILIANE: Ja. Het is precies wat verdoofd.

MILENA: Het ijs moet nog een kwartiertje blijven liggen. De komende dagen elke dag 4 x 20 minuten een ijskompres en het been zo veel mogelijk omhoog leggen. Na een dag of 3 zal het beter gaan.

LILIANE: Mag ik drie dagen niet lopen? Dan kan ik al beter naar huis gaan.

MILENA: Nee!

GUSTA: (*mimet stiekem tot Milena dat ze moet bedaren*) Liliane. Je zal me misschien niet geloven omdat ik soms nogal bruut uit de hoek kom. Maar Elza, Milena en ik zijn heel blij met jouw gezelschap. Nietwaar, Milena?

MILENA: Ja, heel blij.

GUSTA: We zouden het verdomd spijtig vinden als je niet bij ons blijft. We zullen jouw voet goed verzorgen. En je kan nog altijd zittend werk doen: samen met ons appels schillen, worteltjes raspen, sla zwieren, raad geven bij sommige recepten... We hebben je nodig. Al was het maar voor de gezelligheid. (*naar Louis*)

(*Liliane is aangedaan en snottert*)

LOUIS: Dat zijn sjieke dingen die je daar gezegd hebt.

GUSTA: Dat laatste was er wel over, maar soit.

LILIANE: Zo'n lieve woorden heb ik nog nooit gehoord. Ik... ik ben er van aangedaan. (*snottert*)

LOUIS: (*geeft Liliane een zakdoek*) Hier. En zeg dat hotel maar af. 't Is op kamp dat er vriendschappen gesmeed worden en dat er plezier gemaakt wordt. Niet in je eentje op een hotelkamer.

LILIANE: Ja, je hebt gelijk.

LOUIS: Ja, ja. Als ons Elza zegt dat ik gelijk heb, wil dat zeggen dat ik moet zwijgen. Tot straks, dames! (*af*)

GUSTA: (*neemt Milena terzijde*) Ze is murw. Nu is het aan jou.

EINDE 1° BEDRIJF

2° BEDRIJF**1° Scene**

(3° kampdag 's morgens, Muziek: [Grieg – Peer Gynt](#) - Elza dekt een ontbijttafel voor 5 personen. Er staan vijf (afgedekte) bakken klaar met boterhammenbeleg, bestek en drank. Ergens staan 6 lege chocopotten.)

GUSTA: *(op)* Goeiemorgen.

ELZA: Goeiemorgen. Goed geslapen?

GUSTA: Nee. Die verdomde mug heeft me wakker gehouden. Ik begrijp dat ze mijn bloed wilde, maar ik snap niet waarom ze eerst 300 keer rond mijn kop toerde alvorens te landen.

ELZA: Heb je geen muggenspray bij?

GUSTA: Ja, maar ik was te lui om me in te smeren. 't Was ook zo laat.

ELZA: Ja, maar we ons wel geamuseerd. Amai die leiders, zeg! Zo'n lolbroeken! Ik heb me ziek gelachen! 't Was weer een supergezellige avond. En Liliane heeft ook goed meegedaan.

GUSTA: Ja, maar zij is en blijft er een om voor de zekerheid twee keer te begraven.

ELZA: Oei! Last van een ochtendhumeur?

GUSTA: Nee. Van de realiteit. Is er al koffie?

ELZA: Ja ginder!

GUSTA: *(neemt koffie)* 't Is vandaag de derde dag op kamp. Nog zeven dagen te gaan. Dat wil zeggen: nog zeven dagen tegen mijn natuur ingaan en blijven glimlachen gelijk een aap tegen een banaan. Alleen maar om die hovaardige trut te sussen. Ik weet niet of ik dat nog lang volhoud. De ene of andere keer ontploft mijn ketel.

ELZA: Sedert ze geblesseerd is, is ze toch wat inschikkelijker?

GUSTA: Dat lijkt zo. Omdat ik een stuk van mijn tong bijt!

ELZA: Weet je wat. Ik zal je helpen. Als ik voel dat je moeite hebt met Liliane's gedrag, zal ik je een opdracht geven, zodat je buiten kan gaan afkoelen.

GUSTA: Welke opdracht?

ELZA: *(denkt na)* Ik zal zeggen dat je de eendjes moet gaan voeren. Ginder in de gracht zitten eendjes. En er is toch altijd brood over.

GUSTA: De eendjes voeren? Elke keer dat ik... *(gebaart ingehouden woede)* Dat gaan dikke eendjes worden. Maar goed. We kunnen het proberen. Ook een kop koffie?

ELZA: Ja, graag.

LOUIS: *(op in paarse pyjambroek, zingt "Goeiemorgen morgen", imiteert daarbij de danspasjes van Nicole en Hugo, schuift daarna bij aan tafel)* En? Hoe was het vannacht in de harentent? Nog lang nagekwebbeld zeker?
(Elza, Gusta en Louis ontbijten)

ELZA: Nee, nee. Allemaal rap in slaap gevallen.

GUSTA: En hoe komt dat, denk je?

LOUIS: Jullie zullen moe geweest zijn, zeker?

GUSTA: Ja, maar niet zo moe dat we de dag niet met een vriendelijk woordje kunnen afsluiten. Maar dat mag niet van Hare Majesteit.

ELZA: *(tot Louis)* Liliane wil niet dat we 's avonds nog babbelen of fluisteren. Daar kan ze niet tegen.

GUSTA: Waar kan ze wel tegen? Wij moeten potverdorie voor de lieve vrede een ganse dag op onze tenen lopen. Altijd maar rekening houden met haar grillen. Ons nooit kwaad maken. Haar naar de mond praten. Altijd vriendelijk zijn. Mijn gat doet verdomme zeer van 't kwispelstaarten.

LOUIS: Hoe lang denkt je dat vol te houden?

GUSTA: Hoe lang? Dat ga je wel aan de eendjes zien.

LOUIS: Huh?

(Liliane op met wandelstok en voet in drukverband, ondersteund door Milena)

MILENA: *(vrolijk)* Goeiemorgen allemaal!

ELZA, GUSTA en LOUIS: Goeiemorgen!

LILIANE: *(merkt Louis)* Eek! Een blote vent aan tafel!

LOUIS: Nee, nee. Ik heb een pyjamabroek aan. Kijk! *(staat op)*

LILIANE: Het is hoogst onappetijtelijk om zo aan tafel te zitten. Zo kan ik niet ontbijten.

LOUIS: Ik wel. *(neemt nog een boterham)*

MILENA: Ga hier *(aan de ontbijttafel)* maar zitten, Liliane. Dan haal ik een stoel voor jouw voet.

LILIANE: Nee. Als mijnheer zich niet fatsoenlijk aankleedt, ga ik daar niet zitten.

ELZA: Toe Louis. Ga een T-shirt aandoen.

LOUIS: We zijn op kamp, Elza. Dat wil zeggen: vrank en vrij in de natuur. Als madame niet tegen een bloot bovenlijf kan, moet ze maar ergens anders gaan zitten.

LILIANE: Ik wil aan die *(andere)* tafel zitten, Milena.

MILENA: Zoals je wilt.

(Milena installeert Liliane en legt ijs op haar voet. Gusta gaat de planning lezen, fluit of neuriet sarcastisch "[vrolijk vrienden](#)" van "nonkel Bob"/Bob Davidse)

GUSTA: Om halfacht worden de jongens gewekt, zie ik.

ELZA: Ja. We hebben dus nog wel wat tijd. De leiders delen het brood uit. De bakker heeft al geleverd. Wij moeten seffens alleen bestek, broodbeleg en melk op de tafels zetten.

GUSTA: *(gaat aan tafel zitten)* En voor de choco gelden dezelfde wetten als vorig jaar?

ELZA: Inderdaad. Ze krijgen alleen maar een verse pot choco, als ze een lege pot binnen brengen. Maar daar zorgen de leiders wel voor.

MILENA: *(kleintjes)* Waar mag ik gaan zitten?

LILIANE en LOUIS: Hier!

GUSTA: Maak het dat meisje nu eens niet moeilijk. Ze mag zelf kiezen waar ze gaat zitten. Al vind ik het persoonlijk het meest logische dat ze bij ons komt zitten. Tenzij ze liever niet bij een blote borstkas aan tafel zit. Dan heeft ze het volste recht om bij Liliane te gaan zitten.

LOUIS: Man, man, man. Zoveel tamtam om mijn blote torso! Morgen kom ik in smoking.

(Milena gaat bij de groep aan tafel zitten)

LILIANE: Milena! Ik had graag een boterham met oude kaas en een kop zwarte koffie.

GUSTA: *(tot Milena die wou opstaan)* Blijf maar zitten! Ik zal Liliane wel bedienen. *(met nogablok naar Liliane, poeslief)* Wat had u als ontbijt gewenst, mevrouw? Er is aardbeienconfituur, perensiroop, choco, pepersaucisse en jonge kaas.

ELZA: *(berispend)* Gusta!

GUSTA: Of, als u wilt, kan ik voor u ook wel een eitje klaar maken. Hoe had u dat graag? Gebakken, gepocheerd, gekookt, spiegelei of roerei? Je ziet, voor jou leggen we er eieren onder.

LILIANE: Stop maar met die flauwekul. Ik neem zelf wel een boterham.

(Liliane haalt hinkend boterham. Er belt een gsm. Allen, behalve Milena, grabbelen naar hun gsm. Geen van allen heeft een oproep.)

LOUIS: Milena! Jouw gsm belt.

MILENA: Ja, maar ik neem niet op.

LOUIS: Ik begrijp het. Maar zo vroeg al telefoon. Dat zou wel eens dringend kunnen zijn.

(Milena knikt "nee". Gsm geluid stopt)

MILENA: *(opgelucht)* Nog iemand koffie?

LILIANE: *(zit intussen weer apart)* Ja, ik graag.

ELZA: Hoe is het met jouw voet, Liliane? Gaat het al een beetje?

LILIANE: Het is iets beter. Maar mijn enkel is nog dik en lopen is ook nog pijnlijk.

MILENA: *(serveert Liliane)* Je mag toch drie tot vier dagen rekenen voor de ergste pijn weg is, hoor.

(gsm belt)

LOUIS: Milena! 't Is weer die van jou.

MILENA; *(schudt nee)*

LILIANE: Als je dan toch geen oproep aanneemt, zet jouw gsm dan af, asjeblijft. Dan kunnen wij rustig eten.

LOUIS: Zal ik opnemen?

(Milena haalt de schouders op, geeft haar gsm aan Louis. Louis beantwoordt de oproep)

LOUIS: Hallo, met Louis.... *(luistert even, dan tot Milena)* 't Is een beleefde meneer die zei: "Goeie morgen mijnheer, zou ik Milena kunnen spreken, alsjeblijft?" *(geeft gsm aan Milena)*

MILENA: *(neemt gsm aan)* Hallo!... WAT!... *(loopt zenuwachtig heen en weer)* Nee Ruben! Nee, nee en nog eens nee! Laat me gerust! Als je nog één keer belt, verwittig ik de politie!... Wablijft!... Nee! Nee! Dat recht heb je niet. Dat kan niet! Dat mag niet!... Nee, Ruben, nee!

(Milena is woedend, ze ijsbeert van links naar rechts)

LOUIS: Oooh! Ik heb een "Dijon vu"!

ELZA: Een "Dijon vu"? Wat is dat?

LOUIS: Dat is dezelfde mosterd als eergisteren. En iedereen slaapt nog!
Komaan! Allemaal naar de potten en de pannen. *(staat wijdbeens met gespreide armen voor de potten en pannen)*

GUSTA: Wat scheelt er?

LOUIS: Ze is gestrest, zie je dat niet! Vooruit! Alle potten en pannen afschermen! Nu! Of heel het kamp staat op zijn kop.

(Muziek: refrein van ["Highway to hell" van AC/DC](#). Milena loopt woest snuivend over het podium, Louis duwt Elza en Gusta in beschermende positie voor de kookpotten; draagt Liliane - die stokstijf bleef staan - naar de kookpotten. Zodra iedereen met open armen en gezicht naar het publiek staat, Milena af. Muziek stopt.)

LILIANE: Wat was dat voor een circus!

GUSTA: Jij daar! Met jouw "Dijon vu"! Wat weet jij dat wij niet weten?

LOUIS: Het fijne weet ik er niet van. Ik weet alleen dat Milena gestalkt wordt en dat ze daar pisnijdig van wordt. Om te kalmeren begint ze dan te drummen. En zoals zij er op los koekt, amai mijn oren! Vraag dat maar eens aan Jeroom.

LILIANE: Wat heeft mijn zoneke daar mee te maken?

LOUIS: Eergisteren, toen jullie gingen shoppen, kreeg ze ook zo'n telefoontje. Jeroom en ik hebben haar toen kunnen kalmeren.

ELZA: Wordt Milena gestalkt? Ocharme! Dat moet verschrikkelijk zijn. En dat zie je niet aan dat meisje, eh. Ze is altijd even gedienschtig en even vriendelijk.

GUSTA: Een schat van een meisje. Zeker weten!

LILIANE: Helemaal zuiver op de graat zal ze niet zijn. Ze zal wel iets op haar kerfstok hebben. Anders werd ze niet gestalkt.

GUSTA: *(geërgerd)* Liliane. Weet jij wat dat is? *(steekt middelvinger op)*

LILIANE: Ja. Dat is een obsceen gebaar.

GUSTA: Goed geraden. En weet je wat dat is? *(neemt twee beboterde sneden brood, plakt op Liliane's beide wangen een snede brood, Liliane gilt)* Dat is een boterham met kalfskop. En nu ga ik de eendjes voeren. *(af met zak brood)*

LILIANE: *(plukt het brood van haar wangen)* Eek! Daar is boter op!

LOUIS: Ah ja, anders kan 't niet plakken.

LILIANE: Dat is vies!

ELZA: Och, met een beetje zeep is er dat zo afgewassen.

LILIANE: Ik was al gewassen! En geschminkt! Nu moet ik opnieuw beginnen. Ik eis dat Gusta haar verontschuldiging aanbiedt. Ik laat me niet zo maar... zo maar...

LOUIS: *(valt in)* beboteren?

LILIANE: Beledigen. *(boos en hinkend af)*

(Muziek: [Militaire reveille](#))

ELZA: Ze gaan opstaan! Wij moeten het beleg op de tafels gaan zetten. En de kookmoeders zijn weg. Ga je rap aankleden, Louis, En help een handje. En neem al maar een bak beleg mee.

LOUIS: Ja, ja. Ik ben al weg. *(af met bak)*

(Jerroom van andere kant met snikkende Milena op)

ELZA: Ah Milena. Wil jij even helpen om de ontbijttafels klaar te zetten?

JERROOM: Milena moet nog even bekomen, Elza. Seffens komt ze helpen. En ik help dan wel mee.

ELZA: Ok. *(af met bak)*

JERROOM: Vertel nu eens rustig wat hij gezegd heeft.

(Gusta ongemerkt op)

MILENA: Hij wil dat ik bij hem kom wonen. Dat zegt hij elke keer. Maar nu zei hij, dat hij Mikolay komt halen als ik dat niet doe. En dan gaat hij met hun DNA het vaderschap opeisen.

JEROOM: Dat hij kan niet! Na zoveel jaar heeft hij jouw toestemming nodig om het vaderschap op te eisen.

MILENA: Ruben is slim, Jeroom. Boosaardig en slim. Hij zal wel een land kennen waar hij mijn toestemming niet nodig heeft. En dan ben ik Mikolay kwijt! *(weent)*

GUSTA: Hij kent dus jouw gsm-nummer, maar weet hij waar je woont en waar je nu bent?

MILENA: Dat weet ik niet.

JEROOM: Hij stalkt haar al zes jaar, Gusta.

MILENA: En de laatste tijd belt hij meer. Het is alsof hij alles van me weet. Alsof hij iets van plan is.

GUSTA: Heb je nooit de politie gebeld?

MILENA: Wat kan ik zeggen? Hij heeft me nooit bedreigd.

GUSTA: Zeggen dat hij jouw zoontje komt halen is wel een bedreiging.

MILENA: Mikolay is ook zijn zoon.

GUSTA: *(tot Jeroom)* Oh! Ik dacht dat jij de vader was.

JEROOM: Gusta! Ik was toen 12 jaar!

GUSTA: Ja zeg, rekenen is nooit mijn beste vak geweest.

ELZA: *(op)* Komaan mannekens! De ontbijttafels moeten gedekt worden.

MILENA: *(springt op)* Ja natuurlijk!

(Elza en Milena af met elk een bak)

GUSTA: *(neemt laatste bak)* Milena is een superlief meisje, Jeroom. Het perfecte vrouwtje voor jou. Spijtig dat jouw moeder dat niet wil inzien.

JEROOM: Is hun verstandhouding nog niet gebeterd?

GUSTA: Een beetje. Maar nog bijlange niet genoeg om met de deur in huis te vallen.

JEROOM: Nog zeven dagen te gaan. Er is nog kans.

GUSTA: Ik wil je niet ontmoedigen, maar nu Milena gestalkt wordt, is de kans dat ze “zonnig” blijft een pak minder.

JEROOM: Ze is sterker dan je denkt. En ook al mislukt ons plan, op de laatste dag van het kamp stel ik Milena sowieso openlijk voor als mijn lief.

GUSTA: Feestje! Feestje! Feestje!

JEROOM: Dat zal van mijn moeder afhangen.

LOUIS: *(op)* Is dat de laatste bak?

GUSTA: Yep. Dat is de laatste. *(af)*

LOUIS: Zeg joh, die jongste kookmoeder heeft wel een zwaar verleden, eh. Verkracht en gestalkt. Amai, da's geen kattenpis. Daarstraks kreeg ze weer zo'n stressaanval. Gelukkig zag ik het op tijd aankomen. Anders had het hele kamp overhoop gestaan.

JEROOM: Ja. Het leven van allochtonen gaat niet over rozen.

LOUIS: Is dat allemaal omdat ze buitenlandse is?

JEROOM: Dat heeft er mee te maken, ja.

LILIANE: *(op met wandelstok)* Ah zoneke!

JEROOM: He make! Hoe is het met jouw enkel?

LILIANE: Nog altijd dik, maar de pijn is draaglijker. 'k Zal nu wel niet veel kunnen doen en niet mee kunnen gaan shoppen.

JEROOM: Je zal wel wat zittend werk kunnen doen. En als de anderen gaan shoppen kan je een boek lezen.

LILIANE: Ik heb geen boek meegebracht.

JEROOM: Heb jij toevallig een boek bij, Louis?

LOUIS: Een boek! Nee, joh! In een boek staan voor mij de eerste en de laatste bladzijde te ver uiteen.

JEROOM: Je vindt wel iets om je te amuseren, make. Ik moet nu dringend naar de jongens. Die zitten al te lang zonder leider

LOUIS: Zeg Jeroom. Wat ik wou vragen. De firma die de wc's onderhoudt, wanneer komen die mannen? Het begint al ferm op de hopen, hoor.

JEROOM: Dat weet ik niet, Louis. Dat staat in 't contract. Maar daar heb ik nu geen tijd voor. *(af)*

LILIANE: *(prijkt met wandelstok in Louis' lende)* Hé jij daar! *(Louis schrikt)* Vanaf morgen zit jij elke dag deftig gekleed aan het ontbijt. Begrepen? Zodat ik niet op die walgelijke bierbuik van jou moet zitten kijken.

LOUIS: Dit? Een bierbuik? Nee madame. *(toont buik)* Dat is de tank van mijn seks-motor. En zoals je ziet, heeft ons Elza geen klagen.

LILIANE: *(griezelt)* Vulgaire viezerik!

LOUIS: *(klopt op blote buik)* Dat is een gewone buik, madame. Daar is niks vies aan.

ELZA: *(op)* Louis! Hoe sta jij daar!

LOUIS: Ik denk dat er een teek in mij buik zit, schatje. Wil jij eens zien?

(Elza onderzoekt Louis' buik, Louis glundert, Liliane zit er huiverig bij.)

ELZA: Ik zie niks.

LOUIS: Dan is het goed. Het deed wel deugd dat je nog eens over mijn buik wreef. Dat is lang geleden, eh? Kunnen wij straks eens niet efkens een uurtje alleen zijn?

LILIANE: Ga jullie schunnige afspraakjes alsjeblieft ergens anders bespreken!

LOUIS: Ja zeg! Als je er niet tegen kan dat ik met mijn vrouw afspreek, ga dan zelf ergens anders zitten. Lastig mens!

(Liliane geërgerd af)

ELZA: Je moet Liliane zo niet opjutten, Louis. Het is al moeilijk genoeg om er vredig mee samen te werken. *(ruimt de ontbijttafel af)*

LOUIS: Ik moet dat mens niet.

ELZA: Ik ook niet. Maar we zitten er mee opgescheept. Dus zullen we er het beste maar van te maken, zeker?

(Gusta en Milena op, Milena helpt meteen afruimen)

GUSTA: De tafels zijn gedekt. Ze kunnen aanvallen. Waar is hare majesteit?

LOUIS: Buiten.

MILENA: Zal ik haar gaan roepen?

GUSTA, ELZA en LOUIS: Nee!!!

ELZA: Laat ons eerst maar eens eventjes op adem komen. 't Is al druk geweest vanmorgen. Druk en heftig.

GUSTA: Heel heftig.

(Elza, Gusta en Louis gaan aan tafel zitten)

ELZA: Kom Milena. Kom er maar bij zitten.

MILENA: *(lachje)* Jullie willen meer weten over het telefoontje van daarstraks, niet?

ELZA en GUSTA: Nee, nee. *(zetten zich klaar om te luisteren)*

MILENA: Het is een lang verhaal.

ELZA: We hebben tijd.

MILENA: *(gaat tussen Elza en Gusta zitten)* Tien jaar geleden werd ik door een Pools interim-bureau in België tewerkgesteld. Eigenlijk wou ik in een hospitaal werken, maar mijn diploma telt hier niet. Ik moest gaan poetsen.

LOUIS: Als je solliciteert voor verpleegster, pak je toch geen jobke als poetsvrouw aan.

MILENA: Een poetsvrouw in België verdiende nog altijd meer dan een verpleegster in Polen. Ik werd toen inwonende meid bij een rijke familie. Mijnheer en madame waren heel streng. Alleen de zoon was vriendelijk... In 't begin dan toch.

GUSTA: Een kwetsbaar migrantenmeisje en een vriendelijke zoon. Ik denk dat ik al weet wat er gaat gebeuren.

MILENA: Ik verstond toen maar een klein beetje Nederlands. Als iemand iets vroeg, zei ik altijd maar: "ja".

ELZA: En daar heeft de zoon van geprofiteerd.

(Milena knikt "ja")

LOUIS: De smeerlap!

MILENA: 's Nachts kwam hij naar mij. Ik wilde het niet. Maar hij was sterk. Hij legde zijn hand op mijn mond. *(snikt)* Ik kon bijna niet ademen... *(weent)*

GUSTA: Je hoeft niet meer te vertellen, Milena. We begrijpen wat er gebeurd is.

JEROOM: *(op met 4 lege chocopotten)* Vier lege chocopotten! Alsjeblieft!

ELZA: Ah, dan mag jij er in de foeragetent vier volle gaan halen, Jeroom.

JEROOM: Dat is een fantastisch systeem, Elza! Ze schrapen niet graag het laatste uit de pot. Ze pakken liever een verse pot. Maar op deze manier gaat er niks verloren. Toppie kookmoeders zijn jullie! Alles ok, Milena?

MILENA: Ja, ja.

(Jeroom af)

GUSTA: *(tot Elza)* Hebben we al genoeg lege potten om chocomelk te maken?

ELZA: Ik denk het wel. Van gisteren hebben we er ook nog zes.

GUSTA: En seffens komen er misschien nog. Ik zal de melk al opzetten. *(zet pot melk op de kookplaat)*

LOUIS: *(tot Milena)* Nu weet ik nog altijd niet waarom die kerel je stalkt.

MILENA: Dat begon later. Toen zijn moeder merkte dat ik zwanger was en ik zei ik dat het van Ruben was, werd ik ontslagen. Op staande voet. Daar stond ik dan. Helemaal alleen, zwanger, dakloos... En toch was ik blij. Ruben zou me geen pijn meer kunnen doen.

GUSTA: *(roert in de melk)* Ben je dan terug naar Polen gegaan?

MILENA: Nee, ik ben werk gaan zoeken. Ik kon snel beginnen bij een poetsfirma. Die mensen zorgden goed voor mij: voor een kamer, voor mijn papieren. Ruben belde pas jaren later. Mikolay was toen 2 jaar. Ik werkte toen al in de supermarkt. Hij was afgestudeerd, zei hij. Hij wilde met Mikolay en mij een gezinnetje zijn.

ELZA: Een gezinnetje! Met iemand die je verkracht heeft! Daar zou ik ferm voor bedanken.

LOUIS: En sedertdien is die gast jou blijven stalken?

MILENA: Ja. Maar ik verhuisde soms wel of zorgde voor een ander telefoonnummer. En dan was het een tijdje rustig. Maar hij vindt me telkens weer. Maar goed. Dat zijn mijn zorgen. Niet die van jullie. *(staat op)* Kan ik iets doen?

GUSTA: De melk is bijna klaar. We kunnen eerst chocomelk maken.

ELZA: Dat is een goed idee. Kom. Doe die chocopotten al maar open.

(Elza, Louis en Milena openen de vier chocopotten)

LOUIS: Als jullie gaan werken, zal ik dat ook maar gaan doen, zeker? *(wil af)*

ELZA: Nee. Blijf nog even. Chocomelk maken is plezant.

GUSTA: Onderuit! Hier komt de pap! *(giet kluts melk in de chocopotten)*

(Muziek: [Let's shake](#) van Brian Setzer. Ieder neemt een gesloten chocopot. Op het ritme van de muziek shaken ze de potten. Ze hebben hierbij veel pret: dansen en shaken. Dan Liliane op met wandelstok. Muziek en dansen stopt bruusk.)

MILENA: *(vrolijk)* Wij maken chocomelk!

ELZA: Als je wilt, mag je helpen.

LOUIS: *(tot Liliane)* Hier! Pak mijn pot maar. Ik moet de vuilnis gaan sorteren.
(geeft chocopot, af)

LILIANE: Chocomelk van uitgespoelde chocopotten! Bweik! Dat is vies! Gooi die troep maar weg. Ik zal jullie eens leren hoe je chocomelk moet maken. Milena! Haal 2 pakken pure chocolade. *(Milena af)* En jullie! Gooi die brol weg en pak een snijplank en een gekarteld broodmes.
(Gusta haalt snijplank en mes)

ELZA: Ik weet wel hoe je chocomelk moet maken, hoor. Maar...

LILIANE: Mijn manier is lekkerder.

ELZA: Maar wij proberen alles zo goedkoop mogelijk te doen.

LILIANE: Mijn chocomelk is niet duur. Doe nu maar wat ik zeg.

ELZA: Neem me niet kwalijk, maar ik heb hier de leiding. Wij maken de chocomelk zoals we altijd al gedaan hebben. Punt!

LILIANE: Nee, wij maken de chocomelk zoals ik het zeg. Dubbel punt!

GUSTA: *(komisch voorzichtig)* Als we nu eens twee soorten chocomelk maken.
Vraagteken?

ELZA: Waarom zouden we dat doen.

GUSTA: Om de kerk in 't midden houden?

MILENA: *(op met chocolade)* Ik heb 2 dozen chocolade bolletjes gevonden. Is dat ook goed?

LILIANE: Ja, dat gaat ook.

ELZA: *(kribbig)* Dat is de chocolade voor het dessert van overmorgen. Voor banaan met chocoladesaus.

LILIANE: *(negeert Elza)* Nu nog een magnetronbestendige kom, Gusta! En een litertje melk, Milena.

(Gusta en Milena gaan naar het gevraagde, Liliane wil een doos chocoladecallets opendoen.)

ELZA: *(pakt de doos chocolade af)* Er zijn nog zes lege potten choco. Daar wordt nu chocomelk van gemaakt! *(zet de potten op tafel)* Milena! Gusta! Doe warme melk in de chocopotten!

(Milena en Gusta staan besluiteloos stil. Liliane en Elza staan vijandig tegenover elkaar. 26 sec. filmmuziek: "[The good, the bad and the ugly](#)" van Ennio Morricone, Liliane en Elza lijken schietensklare cowboys. Dan Jeroom op met maandverband. Muziek stopt.)

JEROOM: Hé dames! Van de inlegzolen van gisteren was nog een half pak over. Kan iemand van jullie daar iets mee doen? *(allen staren hem aan)* Niemand?

MILENA: *(met enige schroom)* Ja, ik.

JEROOM: *(overhandigt het pak)* Alsjeblieft. Ik vind het altijd zonde om iets bruikbaar weg te gooien. *(merkt chocopotten)* Ha! Jullie gaan chocomelk maken! *(heel enthousiast)* Mmm! Dat moet je thuis ook eens maken, make. Chocomelk van een bijna lege pot Nutella. Dat is superlekker! *(af)*

ELZA: *(trionfantelijk tot Liliane)* Nu hoor je het ook eens van een ander. *(opent de chocopotten)* Is de melk nog warm genoeg?

MILENA: Ik zal eens voelen. *(steekt vinger in de melkpot)* Ja, die is nog warm.

(Elza giet melk in de chocopotten)

LILIANE: Nee maar! Jij stak je je vinger in de melk!

MILENA: Ja, om te voelen of de pap nog warm was.

LILIANE: Nu zwemmen jouw bacteriën in die melk! Besef je dat? En dan gebruik jij nog maandverband! Dan mag je zeker geen melk aanraken. Dan mag je zelfs geen pudding maken en geen erwtensoep. Want dan wordt alles zuur.

GUSTA: Dat is oudewijvenpraat. Weet je waar dat fabeltje van komt? In de tijd van jouw grootmoeder droegen de vrouwen nog geen onderbroek. Hooguit een snelzeiker. Toiletzeep was er alleen voor rijke dames. En de klot "Sunlight" voor het werkvolk kwam pas jaren later. Natuurlijk

kwamen er toen al eens melkzuurbacteriën in het eten terecht. Maar met de hygiëne van nu is dat voltooid verleden tijd.

LILIANE: 't Is al goed. Maar kom niet klagen als morgen de melk zuur is.

ELZA: Jullie mogen komen shaken, dames.

MILENA: Kom, Liliane! Shaken is leuk!

LILIANE: Nee. Ik moet mijn voet nog wat omhoog leggen.

(Liliane gaat zitten. Gusta, Elza en Milena dansen met de chocopotten een showdansje - Muziek 45 sec. [Sambaballensamba](#) van André Van Duin. Liliane zich ergert aan het vertoon.)

LILIANE: Stop! *(muziek en dans stoppen)* Seffens heb je boter in plaats van chocomelk.

ELZA: Van deze melk kan je geen boter maken. Dat is gepasteuriseerde melk.
(giet chocomelk in kookpot, Milena helpt)

GUSTA: Yep! En dat heeft Louis Pasteur uitgevonden. In de tijd dat jouw grootmoeder geen onderbroek aan had!

LILIANE: *(kribbig)* Hebben we niks anders te doen dan teuten over melk en onderbroeken?

ELZA: We gaan direct aan de soep beginnen. Deze pot *(met chocomelk)* mag in de ijskast, Milena. Doe jij de lege glazen naar de glasbak, Gusta?

MILENA: Wacht! Ik zal helpen dragen. *(zet pot in ijskast)*

GUSTA: Da's niet nodig, Milena. Ik heb van mijn grootmoeder een handig trucje geleerd. Kijk! *(rimpelt de onderste punten van haar schort samen en vormt daarmee een zak, stapelt de bokalen er in, tot Liliane)* Dat is "nog" een voordeel van een schort. *(af)*

MILENA: Welke soep is het vandaag?

ELZA: Wortelsoep met croutons. Worteltjes en prei liggen in de koelwagen.

MILENA: Ik zal het halen. *(af)*

LILIANE: De wortelsoep moet weer gemaakt worden zoals jij het voorschrijft, zeker? Een simpele soep, met niks dan wortelen, ajuin, prei en patatten?

ELZA: Ja, en dan?

LILIANE: Jij denkt dat je kan koken. Maar je maakt verdorie niks dan boerenbrol. Terwijl ik wel culinair kan koken. Maar IK mag niks zeggen. IK moet jouw oersaai en fantasieloze recepten volgen. Weet jij wel hoe frustrerend dat is!

(Gusta op)

ELZA: En weet je wat ik frustrerend vind? Dat jij op alles en nog wat commentaar hebt. Dat jij denkt dat je alles beter weet. Dat jij de sfeer bederft met jouw hatelijke opmerkingen en je arrogant gedrag.

GUSTA: Elza, nee!

ELZA: Kom er niet tussen, Gusta. Ik heb veel geduld. Maar er zijn grenzen.

LILIANE: *(tot Elza)* Ach zo! Je vindt mij arrogant. En hoe denk je dat ik over jou denk, boerentrut.

MILENA: *(vrolijk op, draagt met emmer met bovenop preistokken)* Hier zijn de worteltjes en de prei.

ELZA: *(tot Liliane)* Ik laat me door jouw niet kleineren, stuk pretentie!

GUSTA: Elza!

(Elza pakt een preistok, Filmmuziek: "[Star wars intro](#)" Elza draait dreigend een halve cirkel rond. Liliane draait mee, pakt ook een preistok. Licht dimt. Volgt een "lichtsabelgevecht" met preistokken. Bij elke "sabelslag" – de preistokken raken niet echt - een bliksemflits. De laatste slag is echt. De preistokken knakken. Muziek stopt. Liliane en Elza kijken beduusd naar de preistokken. Spot op Gusta. Zij staat achteraan met een zwarte kookpot op haar hoofd.)

GUSTA: *(we horen eerst de zware ademhaling van Darth Vaders, daarna zijn stem – kan ook geluidopname zijn)* Elza! Ga de eendjes voeren!

(Elza pakt broodzak en af)

Einde 1° scène

2° Scène

(7de kampdag – zaterdagmiddag. Onder het aanrecht staan emmers, waarvan een gevuld met water. Muziek: Comme facette mammeta” – Roland van Campenhout en Wannes Van de Velde
<https://www.youtube.com/watch?v=Orft5ptPyYs> *Jeroom en Milena kussend op.)*

MILENA: Pas op, Jeroom. Seffens komen de anderen binnen.

JEROOM: Ik weet het. Maar het is zo lang geleden dat we nog contact gehad hebben. Ik mis je zo!

MILENA: Ik jou ook!

JEROOM: 't Is de 7de kampdag. Nog drie dagen en dan is het uur van de waarheid aangebroken. Dan stel ik jou aan mijn moeder voor als mijn geliefde en mijn toekomstige vrouw.

MILENA: Je mag dat doen, Jeroom. Maar jouw moeder is er niet op voorbereid.

JEROOM: Ze heeft intussen zeker al ervaren hebben hoe lief en beminnelijk jij bent. Dat kan niet anders.

MILENA: Misschien wel, misschien niet. De toestand is hier tamelijk ingewikkeld geworden.

JEROOM: Hoezo?

MILENA: Elza en Gusta praten niet meer met jouw moeder. Ze negeren haar.

JEROOM: Dat kunnen ze niet volhouden. Ze moeten toch zeggen wat mijn moeder in de keuken moet doen.

MILENA: Ze vragen haar niks meer. En als ze toch iets moet gezegd worden, moet ik boodschap doorgeven. Zowel van hen naar haar, als van haar naar hen.

JEROOM: Dus jij bent de spreekbuis.

MILENA: Voor beide partijen.

JEROOM: Maar dat is toch goed! Dan ben jij de enige ze vertrouwen! En de enige die mijn moeder vertrouwt!

MILENA: Niet elke boodschap die ik moet overbrengen is lief of beminnelijk. Ik voel me daar niet goed bij. En eigenlijk... vind Elza en Gusta leuker.

JEROOM: Natuurlijk vind je Elza en Gusta sympathieker. Ik vind hen ook toffer dan mijn moeder. Maar diep van binnen is mijn moeder heel gevoelig. En ik denk dat je die snaar al geraakt hebt.

MILENA: Pas op! Ze zijn daar! *(wijst naar links)*

(Jerom snel af via rechts, Milena zet soepborden op tafel. Gusta, Louis, Liliane en Elza met kookpot op.)

GUSTA: Volgens mij was de tomatensoep met balletjes een succes.

ELZA: Ja, ik denk het ook.

(Gust, Louis en Liliane gaan aan tafel zitten. Elza zet de kookpot op het vuur)

LOUIS: Schiet er voor ons nog genoeg over?

ELZA: Ik denk het wel.

JEROOM: *(links op)* Ik moest van de mannen komen zeggen dat de tomatensoep met balletjes super lekker was. Ze hebben er van gesmuld.

ELZA: Ik zie het. Er is niet veel meer over.

LILIANE: Bwa. De soep was niet slecht. Wel een beetje te basic naar mijn smaak. Ik zou er scheut room bij gedaan hebben.

GUSTA: Wil jij nog een bordje soep, Jerom? Wij gaan ook een bordje soep eten. Elza is ze aan 't opwarmen.

JEROOM: Nee, dank u. Ik moet terug naar de jongens.

MILENA: Heeft Mikolay goed gegeten, Jeroom?

JEROOM: Ja, ja! Hij heeft twee opgehoopte borden soep op en drie boterhammen! De buitenlucht doet hem blijkbaar goed.

MILENA: Blij dat te horen.

JEROOM: Je moet niet bang zijn. Ik houd hem wel in het oog. *(af)*

LILIANE: Waarom vraag je zoiets aan Jeroom? Je kan het toch zelf aan je zoontje vragen.

MILENA: Jeroom is zijn leider. En ik mag niet met mijn zoontje praten.

LILIANE: Waarom niet?

MILENA: Dat zijn de kampregels. Mama's die mee op kamp zijn mogen geen contact hebben met hun kind.

LILIANE: Wat is dat voor een stomme regel. Je bent er elke dag bij en je mag er niks tegen zeggen? Daar zou ik het moeilijk mee hebben. Je kind blijft toch altijd en overal je kind.

LOUIS: Is de soep nog niet warm, Elza?

ELZA: Nee, nog eventjes.

LOUIS: Zitten er nog genoeg frikadellen in?

ELZA: Ik zal eens zien. *(buigt over de soep, haar bril valt in de soep)* Shit! Mijn bril is in de soep gevallen. *(roert met pollepel)*

GUSTA: Wacht. Ik kom helpen. *(stroopt mouwen op, duikt met volledige arm in de soep)*

LILIANE: Nee! Van die soep moeten wij nog eten!

LOUIS: Je moet daar niet van eten als je niet wilt.

LILIANE: Ik eet geen soep waar haar microben en virussen in zitten. Ik eet wel een boterham. *(neemt boterham, zoekt charcuterie in ijskast)*

LOUIS: Komaan zeg. Van soep waar eventjes een arm in gestoken is, word je niet ziek. En wij zeker niet. Wij veertigplussers hebben als kind ons immuunsysteem opgebouwd. Wij hebben zand gegeten, onze knieën geschaafd en zonder ontsmetten verder gespeeld, sigarettenrook geïnhaleerd, gesmikkeld van een lekstok die op de grond gevallen was, ons snot ingeslikt. Onze weerstand is ijzersterk.

LILIANE: *(tot Milena)* Is er nog ergens charcuterie?

MILENA: Die ligt in de koelwagen, denk ik.

LILIANE: Waarom staat dat niet in de ijskast? *(af)*

(Intussen heeft Gusta de bril afgespoeld en schoongemaakt aan haar schort)

LOUIS: Kom Elza. Zet de soep maar op tafel. Voor vaste klanten moet ze niet te heet zijn.

(Elza serveert de soep. Er wordt gegeten.)

ELZA: Ik heb het gehad met die Liliane. Ik ben haar gevit en gezeur zo beu als koude pap. Als die volgend jaar nog kookmoeder is, doe ik niet meer mee.

LOUIS: Hela! Ik wil volgend jaar nog wel mee op kamp!

ELZA: Ik ga ook graag op kamp, Louis. Maar nu niet. Niet met die sikkeneurige zeurkous erbij. Jij merkt dat natuurlijk niet. Jij bent altijd de hort op. Maar dat mens is gewoon onuitstaanbaar. 't Is hier constant dikke ambras.

MILENA: Het gaat nu toch al wat beter.

GUSTA: Omdat wij niet meer reageren. Maar eerlijk gezegd: dat is ook niet gemakkelijk.

MILENA: Is het niet eenvoudiger om de dingen gewoon uit te praten?

ELZA: Met die bitch valt niet te praten.

LOUIS: Kom, kom, Elza. Alle mensen zijn redelijke schepselen.

ELZA: Zij niet. Zij is onredelijk geschapen.

GUSTA: Probeer jij anders eens met Liliane te praten, Louis. Misschien luistert ze naar jou wel.

LILIANE: *(op met pakje charcuterie)* De koelwagen is één grote rommel. Daar moet dringend gesorteerd worden.

(Elza en Gusta gaan afwassen, Liliane gaat aan tafel zitten, eet boterham)

LOUIS: Zeg Liliane. Naar het schijnt is het hier geregeld dikke ambras omdat jij op alles zit te vitten.

GUSTA: *(terzijde)* Oh my god! Hij is zo subtiel als een olifant in een porseleinenwinkel.

LILIANE: Ik stel soms feiten vast en geef dan mijn mening, ja. Maar daar hoef jij je niet mee te bemoeien. Dat zijn jouw zaken niet.

LOUIS: Mijn vrouw is wel mijn zaak, eh madame.

LILIANE: Dan moet je bij je vrouw gaan teuten. Niet bij mij.

LOUIS: Mijn vrouw is ongelukkig en daarom zou ik eens heel intiem met jou willen praten.

LILIANE: *(smalend)* Dat is de openingszin van een man op vrijersvoeten. Zijn vrouw is ongelukkig en daarom gaat hij een ander binnendoen. Vergeet het, vent! Ik pap met jou niet aan! Nooit van mijn leven! En eigenlijk mag je blij zijn dat ik je afwimpel. Want als ik jouw vrouw zou zijn, zou ik vergif in jouw eten doen. Vetzak!

LOUIS: *(heel boos)* En als ik met jou getrouwd was... zou ik het opeten, begot!
(af)

(Elza en Gusta fezellen op de achtergrond met rug naar publiek)

MILENA: Dat was niet erg vriendelijk, Liliane.

LILIANE: Ik weet het. Ik ga te rap in de verdediging.

MILENA: Om jouw gevoelige kant te behoeden?

LILIANE: *(lachje)* Jij bent veel te slim voor jouw leeftijd. Kom, vraag eens aan de dames wat we moeten doen.

MILENA: Zou je het erg vinden om het zelf te vragen?

LILIANE: Ja.

MILENA: Ok. *(wil naar Gusta en Elza)*

LILIANE: Nee, wacht! Ik zal het zelf wel doen. *(tot Elza en Liliane)* Milena en ik staan ter beschikking voor verdere orders. Jullie mogen ze rechtstreeks aan mij doorgeven. Ik zal niet bijten. Peace?

GUSTA: Wat denk je, Elza? Geven we de vrede een kans? 't Zou niet alleen voor ons goed zijn, denk ik. Ook voor de eendjes. Ze zijn moddervet ocharme.

ELZA: Ik wil het proberen. Maar momenteel ben ik nog te erg van streek om zo maar ineens normaal te doen.

MILENA: Neem rustig de tijd, Elza. Kunnen wij intussen al aan iets beginnen?

ELZA: Het is gemakkelijk vandaag. Als vieruurtje een suikerwafel. Vanavond scampi diablo met rijst en als dessert Mello cakes. Jullie kunnen misschien de basisgroenten voor de scampisous al snijden. Uien, wortelen en paprika.

LOUIS: *(in paniek op)* 't Is Zaterdag! De firma die de toiletten moet onderhouden is niet bereikbaar en de boel loopt over! Je kan er niet meer gaan op zitten zonder je billen te soppen. Kunnen jullie daar iets aan doen?

ELZA: Wij zijn kookmoeders, Louis. Geen mestkevers.

LOUIS: Wat moet ik dan doen? Dat kunnen we zo toch niet laten!

GUSTA: Momentje. Ik zal dat eens rap gaan oplossen. *(pakt demonstratief een emmer en een grote pollepel)*. Onderuit! Hier is Gusta MacGyver!

(Gusta en Louis af)

LILIANE: Nee maar! Zij gaat toch niet met een pollepel...?

MILENA: Ik denk het wel.

LILIANE: Met een pollepel? Van de keuken?

ELZA: Andere pollepels hebben we niet.

LILIANE: Dat kan niet! Dat is er over! Dat is te smerig! Waar is mijn zoneke! *(af)*

ELZA: Daar gaat ze weer. Je zal zien, daar komt weer ambras van.

MILENA: Misschien wel, misschien niet. Wat je verwacht, gebeurt niet altijd.
Daarom vind ik het beter om niks te verwachten.

ELZA: Je hebt gelijk. Ik zal de groentjes voor de saus eens gaan wassen. Dan kunnen Liliane en jij die straks fijnsnijden terwijl Gusta en ik de scampi gaan halen. Wil jij intussen de tafels met Detol afwassen. *(af)*

(Liliane en Jeroom op)

LILIANE: Ze pakte hier een grote pollepel. En daar is ze nu de toiletten mee aan 't leeg scheppen. Drek! In een pollepel! *(griezelt)* De haartjes op mijn armen komen er van omhoog.

JEROOM: Ze zal die pollepel wel afwassen, zeker?

LILIANE: Afwassen? Niks van. Die pollepel wordt weggegooid. En Gusta moet op de vingers getikt worden. Maar dat moet jij doen. Ik mag geen opmerkingen meer maken.

(Milena's gsm belt.)

LILIANE: Dat is jouw gsm, Milena.

MILENA: Ik weet het.

JEROOM: Is het de stalker?

MILENA: *(kijkt naar het scherm, bang)* 't Is weer een geheim nummer.

LILIANE: Ja zeg, dat moet nu maar eens gedaan zijn met die stoorzender.
(pakt Milena's gsm en geeft hem aan Jeroom) Beantwoord de oproep. Zeg heel streng: "met politiekantoor Brussel Noord, met commissaris Maigret". Vooruit!

JEROOM: Ja maar.

LILIANE: Vooruit!

JEROOM: *(beantwoordt de oproep van Milena's gsm)* "Politiekantoor Brussel Noord. Met commissaris Maigret."... Hij haakt in.

LILIANE: Goed zo. Als hij iedere keer verkeerd verbonden is, geeft hij het wel op.

JEROOM: Maar ik ben niet altijd in Milena's buurt als hij belt.

LILIANE: Neem haar telefoon dan mee!

(we zien bij Liliane vraagtekens rijzen bij het hierna volgend nogal intiem enthousiasme van Milena en Jeroom)

JEROOM: Is dat ok voor jou, Milena?

MILENA: *(geeft haar gsm aan Jeroom, opgetogen)* Natuurlijk! Dan kan jij opnemen als hij belt en dan ben jij...

JEROOM: ... commissaris Maigret van het politiekantoor Brussel Noord. Make, jij bent geniaal! *(omhelst Liliane, dan enthousiast tot Milena)* Straks kan jouw stalker je niet meer vinden, Milena!

MILENA: Oh Jeroom! Ik zal zo blij zijn! Of moet ik "commissaris Maigret" zeggen?

JEROOM: Hou het maar bij Jeroom.

LILIANE: Bon. Ik ga de koelwagen opruimen. Daar kan je bijna niets meer in terugvinden. Zo'n rommel! *(links af)*

JEROOM: Ik heb de indruk dat mijn moeder jou graag mag, Milena. Ik denk dat ons plan gelukt is.

MILENA: Ik weet het niet. Ik ben voor haar misschien wel leuk gezelschap. Maar is dat voldoende?

(Liliane steekt kop door de twee flappen van de achterwand, luistervinkt)

JEROOM: Mijn lieve, lieve schat, natuurlijk is dat voldoende. Het zal voor mijn moeder nog wel een shock zijn. Vooral omdat ze dan ineens grootmoeder is. Maar nu ze jou al heeft leren kennen, zal het toch lichter verteerbaar zijn. En je weet, ook al verzet mijn moeder zich tegen onze relatie, ik laat jou nooit meer gaan. Oh schat! Ik hou zoveel van jou!

MILENA: En ik hou zielsveel van jou, Jeroom! Jij bent voor mij wat niemand anders ooit voor mij kan zijn.

(Jeroom en Milena kussen. Gusta links op met propere pollepel. Liliane's kop verdwijnt.)

GUSTA: Ja, ja. Profiteer er maar van nu niemand er niet is.

JEROOM: Is dat de bewuste pollepel?

GUSTA: Ja. Hij is al afgespoeld. Nu nog eens afkoken en dan is hij volledig ontsmet.

JEROOM: Kan hij dan terug gebruikt worden?

GUSTA: Ja, ja. Eén minuut in kokend water en alle bacteriën zijn morsdood.

LILIANE: *(links op)* Ah! Mijn zoneke is hier nog. Moet jij niet bij jouw groep zijn?

JEROOM: Ik heb nog even tijd. De jongsten hebben nu siësta. En we hebben Louis aangesteld als body guard.

ELZA: *(rechts op met emmer wortelen)* Hier zijn de gewassen worteltjes. Gusta, ga jij mee de bestelde scampi gaan halen. Die waren besteld tegen twee uur.

GUSTA: Dat komt nu niet goed uit, Elza. Ik moet die pollepel nog afkoken in een grote ketel water. Dat ga hier buiten ik eerst doen. *(rechts af)*

ELZA: Wie gaat er dan mee?

LILIANE: *(tot Milena)* Ga jij maar eens mee, Milena.

MILENA: Ja maar, ik moet worteltjes snijden voor de saus.

LILIANE: Dat zal ik wel doen. Ga maar.

ELZA: We blijven niet lang weg. 't Is maar afhalen en betalen.

MILENA: Ok.

(Milena en Elza links af)

LILIANE: Wil jij iets drinken, zoneke?

JEROOM: Als ik een pintje krijg wel.

LILIANE: Waarom zou jij geen pintje krijgen. *(naar ijskast)*

JERROOM: Je hebt toch niet graag dat ik alcohol drink?

LILIANE: Och, er zijn wel meer dingen die ik niet graag heb.

LOUIS: *(links op, gekleed als bodyguard: zwart pak, wit hemd, zwarte das, zonnebril)*
Ze zijn aan 't wakker worden, Jeroom.

LILIANE: Jij ook een pintje, Louis?

JERROOM: Geef mijn pintje maar aan Louis, make. Want ik moet gaan.

LILIANE: Blijf maar zitten. Ik zal de bewaking wel eventjes doen. Dan kunnen jullie nog wat genieten van een fris pintje. Mag het uit het flesje?

LOUIS: Ja, ja. Dat is geen probleem.

JERROOM: *(verbaasd tot Liliane)* Ga jij de bewaking doen?

LILIANE: Ja. Dat heb ik altijd al eens willen doen. *(serveert twee flesjes bier)*
Allee, geniet er van! *(links af)*

LOUIS: Zullen we zeker doen!

JERROOM: Mijn moeder doet raar, Louis.

LOUIS: Dat weet ik.

JERROOM: Hoe? Jij weet dat?

LOUIS: Tja, hoe moet ik dat zeggen. 't Is niet de gemakkelijkste tante, eh.

JERROOM: Dat is ze nooit geweest. Maar nu doet ze raar.

LOUIS: Nu je 't zegt. Ik kreeg er een pintje van. Dat is heel raar.

JERROOM: 't Is alsof ze iets van plan is.

LOUIS: Oei! Dan moet je oppassen. Als een vrouw iets van plan is... kost dat meestal veel geld.

(gsm belt)

JERROOM: *(neemt op)* Politiekantoor Brussel Noord. Met commissaris Maigret.... *(lacht, bergt gsm op)* Hij haakt weer in.

LOUIS: Wie ben jij voor de zot aan 't houden, joh?

JEROOM: De stalker van Milena is weer bezig. Dit is Milena's gsm. Als hij telkens bij de politie terecht komt, geeft hij het uiteindelijk wel op. Een idee van mijn moeder.

LOUIS: In complotten bedenken is ze precies niet slecht.

JEROOM: Dat klopt. En wie weet wat ze nu weer aan 't bekokstoven is. Kom, we gaan zien.

(Jeroom en Louis links af)

(Zachte achtergrondmuziek: [Greensleeves - Mantovani](#) Liliane met Mikolay aan de hand rechts op. Dit is een tedere scène.)

LILIANE: Wat wil je drinken, Mikolay? Een kopje chocomelk?

MIKOLAY: Ja, heel graag, mevrouw.

LILIANE: *(neemt chocomelk)* Zal ik ze eerst opwarmen?

MIKOLAY: Nee, dat hoeft niet, mevrouw. Ik lust ook koude chocomelk.

LILIANE: Een koekje erbij?

MIKOLAY: Als het niet te veel gevraagd is, graag.

LILIANE: *(bedient Mikolay)* Alsjeblieft.

MIKOLAY: Dank u wel, mevrouw.

LILIANE: Ben jij altijd zo beleefd, Mikolay?

MIKOLAY: Mijn mama zegt altijd: beleefdheid is als een zacht opgevulde jas, als je die draagt, doet niemand je pijn.

LILIANE: Dat is mooi gezegd. Jij hebt wel een heel lieve mama, niet?

MIKOLAY: *(enthousiast)* Oh ja! Mijn mama is de liefste van de hele wereld.

LILIANE: *(geëmotioneerd)* Dat denk ik ook, ja. Waarschijnlijk ben jij daarom zo'n blijde jongen.

MIKOLAY: Ja, misschien wel... Bent u ook een mama, mevrouw?

LILIANE: Ja. Ik ben de mama van jouw leider.

MIKOLAY: Van Jeroom?

LILIANE: Ja.

MIKOLAY: Daarom is Jeroom altijd zo vrolijk. Hij heeft OOK een lieve mama.

(Liliane draait zich om, om emotionele tranen te verbergen. We horen een fluitsignaal. Achtergrondmuziek stopt.)

MIKOLAY: Dat is het verzamel signaal, mevrouw. Ik moet gaan.

LILIANE: Ok. Neem je koekje maar mee.

MIKOLAY: Dank u! *(snel rechts af)*

(Liliane, nog zichtbaar geëmotioneerd, gaat worteltjes raspen en snijden)

MR. HAVERMANS: *(op, in net pak en met aktentas)* Goeiemiddag!

LILIANE: Ook een goeie middag, mijnheer!

MR. HAVERMANS: Mijn naam is Havermans. Ik kom voor...

LILIANE: *(onderbreekt)* De voedsel en hygiëne inspectie! Juist! Ik had u al eerder verwacht. Ga zitten, mijnheer! Mag ik u een kopje koffie aanbieden?

MR. HAVERMANS: Nee, dank u.

LILIANE: Het is niet om u om te kopen, hoor. Het is gewoon een gastvrije geste.

MR. HAVERMANS: Bent u hier alleen?

LILIANE: Nee, nee. Wij zijn met vier kookmoeders. Alle vier even netjes en allemaal heel hygiënebewust.

GUSTA: *(op met pollepel)* Voilà! Die is ontsmet.

LILIANE: Zie je wel! Wij ontsmetten zelfs de pollepels. *(tot Gusta)* Dat is de inspecteur van voedsel en hygiëne.

GUSTA: O ja? Wil jij dan je legitimatiekaart eens laten zien, mijnheer.

(Elza en Milena op. Beiden met (ondoorzichtige) plastic zak, waarin zogezegd verse scampi)

LILIANE: *(tot Elza en Milena)* We hebben bezoek.

MR. HAVERMANS: Wie we daar hebben! Milena!

MILENA: *(schrikt)* Ruben! *(deinst achteruit)*

MR. HAVERMANS: Ah! Je kent me nog! Dat is goed.

ELZA: *(bang)* Dat is die stalker!

(Liliane pakt haar gsm)

MILENA: *(bang tot Ruben)* Hoe weet jij dat ik hier ben?

MR. HAVERMANS: Dat was simpel. Het stond op jouw Facebook.

MILENA: Dat... dat was fake news!

MR. HAVERMANS: Blijkbaar niet. Ik heb mijn komst nog willen aankondigen, Milena. Maar ik kon je niet meer bereiken. Hoe komt dat? Ben je naar de politie geweest en heb je daar je gsm laten liggen?

LILIANE: *(in gsm)* HELP!

MILENA: Ga weg, Ruben. Ga alsjeblieft weg!

MR. HAVERMANS: Je ziet er nog even lief en mooi uit als toen. Ik laat je deze keer niet meer gaan. Jij was destijds het beste dat me overkomen is. Jij en Mikolay gaan met me mee. Nu! *(wil Milena grijpen)*

GUSTA: *(gaat beschermend voor Milena staan, gangsterachtig cool)* Mag ik me voorstellen, mijnheer. Ik ben Milena's vriendin!

ELZA: *(gaat ook cool naast Gusta staan)* En ik ben haar beste vriendin!

(Jerom op met stok)

LILIANE: *(grijpt deegrol)* En ik ben haar schoonmoeder! Ze is getrouwd met mijn zoon.

JEROOM: Ik ben commissaris Maigret, haar echtgenoot.

LOUIS: *(op met zwarte kleine langwerpige ballon, richt hem als revolver op Ruben)* En ik ben haar bodyguard.

(Gusta met pollepel, Elza met zak scampi, Liliane met deegrol, Jeroom met stok, Louis met ballon staan als een kordon voor Milena. - Muziek: Beat it – Michael Jackson vanaf 0:45 – Op de beat van de muziek klopt ieder met zijn/haar “wapen” demonstratief in zijn/haar linkerhand. Tijdens die actie Milena af. Dreigend schuift het kordon langzaam naar Ruben, die achteruit deinst. Ze omsingelen Ruben, kloppen met hun “wapens” op Ruben, die er uiteindelijk als een bange haas vandoor gaat via links. Muziek stopt.)

LOUIS: *(blaast de rook van zijn “revolver”)* Die komt nooit meer terug.

ELZA: Dat denk ik ook niet.

JEROOM: Waar is Milena?

MILENA: *(op van rechts, met Mikolay dicht tegen zich aan, kleintjes)* Wij zijn hier.

JEROOM: Je bent Mikolay gaan halen. Dat was slim.

MILENA: Daar moet je niet slim voor zijn, Jeroom. Daar moet je moeder voor zijn. Ik was bang dat hij Mikolay zou kidnappen.

GUSTA: Die gast zal zich hier niet meer laten zien. Maar wat als jullie terug thuis zijn?

LILIANE: Niet te veel vragen, Gusta. In mijn kop staan momenteel al te veel tabbladen open. Ik stel voor dat we eerst een paar flessen champagne kraken. Op de goede afloop.

LOUIS: Dat vind ik een goed gedacht.

ELZA: Champagne? Waar ga je dat halen?

LILIANE: In de koelwagen staan verscheidene flessen champagne. Vraag me niet hoe ze er komen. Ze staan er.

JEROOM: Die zijn voor een speciale gelegenheid. Op de laatste kampdag.

GUSTA: Ah ja! Ik snap het!

LILIANE: Je moet niet wachten tot de laatste kampdag, zoneke. Ik weet immers dat Milena en jij dolverliefd zijn op mekaar. Ik heb trouwens al kennis gemaakt met mijn aanstaande kleinzoon. Wat een lieve jongen. Net zijn moeder.

JEROOM: Make!...Ik dacht dat jij...

LILIANE: Milena niet zou aanvaarden omdat ze ouder is dan jij, een buitenlandse is, een zoon en een verleden heeft? Je moet niet zo veel denken, jongen. Daar krijg je hoofdpijn van.

JEROOM: Dus, jij gaat akkoord met onze relatie?

LILIANE: Ja.

GUSTA: Champagne! *(af)*

ELZA: En glazen! Kom Louis. Helpen dragen.

(Elza en Louis af)

LILIANE: In mijn kop staat nog één tabblad open. Voor Milena en Mikolay's veiligheid is het beter dat jullie gaan samenwonen en zo snel mogelijk trouwen. Dan heeft Mikolay een vader... en een oma.

JEROOM: Make! Jij bent de beste mama van de hele wereld! *(omhelst Liliane)*

MIKOLAY: *(tot Milena)* Dat is niet juist, eh mama. Jij bent de beste van de hele wereld.

MILENA: Ja. Maar voor Jeroom is zijn mama de beste.

LILIANE: Lieve Milena. Ik gun je alle geluk van de wereld. *(omhelst Milena)*

MIKOLAY: *(tot Jeroom)* Ga jij met mijn mama trouwen?

JEROOM: Ja, Mikolay.

MIKOLAY: Word jij dan mijn papa?

JEROOM: Ja.

MIKOLAY: *(vreugdekreet)* Jeuj!

MILENA: En die mevrouw wordt jouw oma.

MIKOLAY: Echt? *(Milena knikt "ja")* Dat is keitof! *(naar Liliane, steekt hand uit)*
Aangename kennismaking, oma!

(Elza, Gusta en Louis op met champagne en glazen. [Waar is dat feestje – de Pitaboys](#) Jeroom en Milena omhelzen elkaar. Liliane schenkt chocomelk in voor Mikolay. Er wordt champagne gedronken. Feeststemming.)

DOEK